

Kamniški občan

ŠT. 9

LETO XXVII.

KAMNIK, 11. MAJA 1987

Slovesno in prijetno srečanje v Kamniški Bistrici

V Kamniški Bistrici je za 1. maj vsako leto bolj prijetno in bolj množično. Slovesnosti ob praznovanju OF in 1. maja so bile v teh dneh v raznih okoljih, srečanje v Kamniški Bistrici pa pomeni vrh praznovanja.

Zbralo se je več tisoč ljudi iz Kamnika, pa tudi bližnje in daljne okolice. Prireditveni prostor je bil na desni strani Bistrice, nekoliko višje kot sicer; to omogoča postavitev številnih paviljonov, zabavišni prostor pa je bil prvič postavljen na stalno mesto in zabetoniran, zato ga ne bo treba vsako leto na novo postavljati. Prijetnemu razpoloženju je botrovalo še nadvse ugodno in toplo vreme.

Uradna slavnost se je pričela skoraj ob napovedani 11. uri. Vse udeležence srečanja je pozdravil predsednik občinskega sindikalnega sveta Tone Istenič in jim čestital k prazniku dela.

O pomenu delavskega praznika pa je govoril Branko Pintar, predsednik medobčinskega sveta zveze sindikatov ljubljanske regije. Obudil je spomine na revolucionarno preteklost in borbo delavskega razreda v stari Jugoslaviji, nato pa orisal uspehe, ki jih dosega kamniško gospodarstvo. Po njegovi oceni so poslovni rezultati, doseženi v zadnjem obdobju, dobri in ohrabrujoči. Velik del gospodarskih organizacij se uspešno vključuje v vse gospodarske tokove in v mednarodno delitev dela. Čeprav pogoji dela niso najugodnejši, pa so uspehi dobri, nagrajevanje dosega solidne temelje in tudi tehnološki napredek je opazen. Vse to kaže na trdnost gospodarjenja in pravilne odločitve o razvoju gospodarstva. Vsem je čestital za praznik dela.

V kulturnem programu so sodelovali: godba na pihala iz Kamnika, moški pevski zbor Solidarnost in folklorna skupina iz Kamniške Bistrice.

Slovesni del je zajemal tudi podelitev priznanj in nagrad. Predsednik občinskega sveta zveze sindikatov je najbolj uspešnim in prizadevnim delavcem Kamnika podelil srebrna odličja ter priznanja in nagrade za inovatorje leta.

Srebrni znak zveze sindikatov Slovenije so prejeli:

Brigita Debeljak iz OŠ Komenda-Moste; Miro Homar iz Zarje; Pepca Plahutnik iz društva upokojencev Kamnik; Hezim Suljadžić iz Rudnika kaolina in kalcita; Marija Malešič iz Titana; Jožica Hribar iz Utoka; Tomaž Kališnik iz Menine; Jožica Anžin iz Ete;

Bogo Wiegele iz Svilanite; in Osnovna organizacija ZS Meso Kamnik.

Kot vsako leto so ob tej priliki bila podeljena tudi priznanja in nagrade za inovacije v občini Kamnik.

Plakete inovator leta in 100.000 din nagrade so prejeli: Branko Jagodic iz Kemijske industrije; Milan Šinkovec iz Stola; Franc Starovasnik iz Titana;

Plakete inovator leta in 40.000 din nagrade pa so prejeli naslednji:

Franc Mestek iz Stola; Brane Žurbi iz Utoka; Bojan Drašek iz Utoka.

Sledilo je družabno srečanje udeležencev proslave, ki je trajalo vse do poznih popoldanskih ur. Razpoloženje, zadovoljstvo zbranih je bilo izjemno. Srečali

so se stari sindikalni revolucionarji z mlado, sedaj ustvarjajočo generacijo. Srečali so se prijatelji in znanci, ki se snidejo vsako leto na tej prireditvi, srečali so se otroci, ki so s svojo živahnostjo in prisotnostjo napravili naš praznik še bolj pristrčen in še bolj naš.

1. maj bo ostal v lepem spominu tako tistim, ki so se tega dne navsezgodaj zbrali na Starem gradu ob golažu in požirku krepkega in s tem nadaljevali s tradicijo, tistim, ki so slavili svoj praznik na drugih krajih, nekateri tudi v planinah, seveda pa zlasti vsem tistim, ki so bili na srečanju v Kamniški Bistrici. Krepko so si stiskali roke, mnogi z rdečim nageljkom v gumbnici, vsi so si ob slovesu zaželeli ponovno snidenje v letu 1988 ob ugodnejših gospodarskih in družbenih gibanjih in bistveno ugodnejših vsesplošnih družbenih rezultatih.

STANE SIMŠIČ

Slovesnost v Kamniški Bistrici

Prejemniki odličij in nagrad

Srečanje na Starem gradu

Kurirčkova pošta v naši občini

Letos so pionirji že petindvajseti prenašali kurirčkovo torbico po skrivnih poteh in mimo številnih obeležij NOB. To je vsekakor akcija z bogato tradicijo in je med pionirji zelo priljubljena, obenem pa je to priložnost, da pionirji od nekdanjih kurirjev in borcev izvedo spet kaj novega o dneh, ko je bila kurirska torba edino in najbolj zanesljivo sredstvo za zvezo med partizanskimi enotami. Pionirji kamniške občine so sprejeli kurirčkovo pošto 21. aprila ob 10. uri na Črncu od vrstnikov iz mozirske občine. Učenci OŠ Nova Štifta, OŠ Kamniškega bataljona in podružnične OŠ Gozd so pripravili lep kulturni program, pionirje pa so pozdravili tudi predstavniki obeh občin. Po sprejemu kurirčkove torbice so pionirji odnesli svoja sporočila skozi dolino Črne, preko Stranj in Tunjic v Komendo in Moste, od tam pa še v Kamnik, kjer je kurirčkova pošta prenočila na OŠ Toma Brejca. Naslednji dan je Kurirčkova pošta šla na pot že v jutranjih urah, pionirji OŠ 27. julij so nesli podpisat dnevnik prehojene poti tudi predsedniku OK SZDL, nato je nadaljevala pot preko

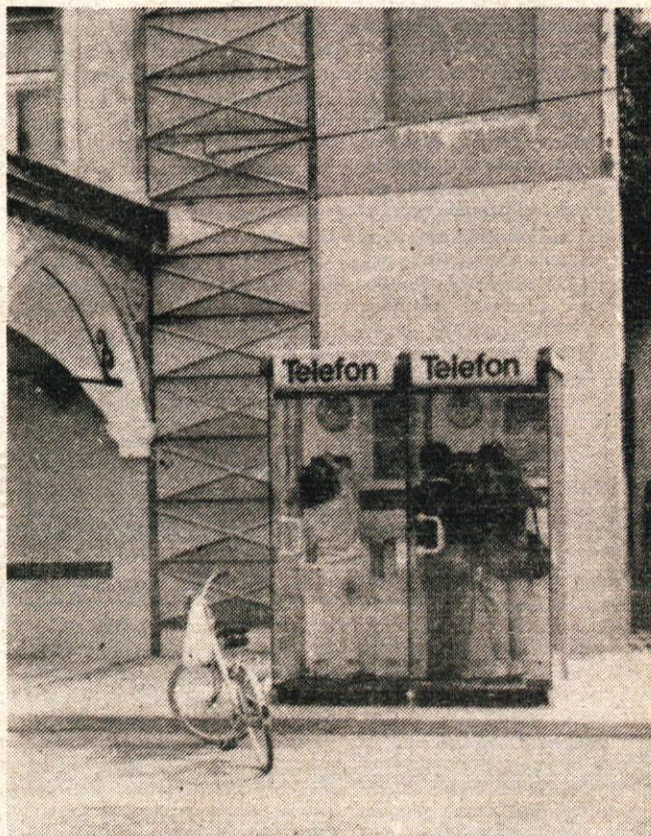
Mekinj in Nevelj skozi Tuhinjsko dolino in nazaj v Kamnik, kjer je prenočila pri pionirjih v ZU-IM. 23. aprila so jo ti predali pionirjem OŠ Frana Albrehta, od katerih so jo prevzeli pionirji z Duplice, ki so jo že ob deveti uri predali vrstnikom iz domačjske občine v Mengšu. Ves čas so pot kurirčkove pošte spremljali taborniki odreda Bistriških gamsov, ki so na zemljevidu vrisovali prehojeno pot po podatkih, ki so jim jih pošiljali kurirji. Tako pionirji kot taborniki – pionirji so z veseljem sodelovali pri tej tradicionalni akciji in jim gre vse priznanje za vložen trud. Vsi udeleženci akcije so letos nosili tudi priponko z njenim znakom, ki jih bo še dolgo spominjala na ta pomembni dogodek.

Žal je bila letos kurirčkova pošta v naši občini samo dva dni, kar je onemogočilo še širšo spremljevalno dejavnost, vseeno pa so pionirji pripravili številne slovesnosti in obiskali mnoge spomenike NOB. Upamo, da bo prihodnje leto drugače in da bomo akcijo izvedli še bolje kot letos.

Občinska zveza prijateljev mladine

Ste ju že opazili?

Dve novi, lični telefonski govorilnici na Titovem trgu sta zamenjali stari, že precej dotrajani in nič kaj ugledni govorilnici, ki sta mnogo let zvesto služili Kamničanom.

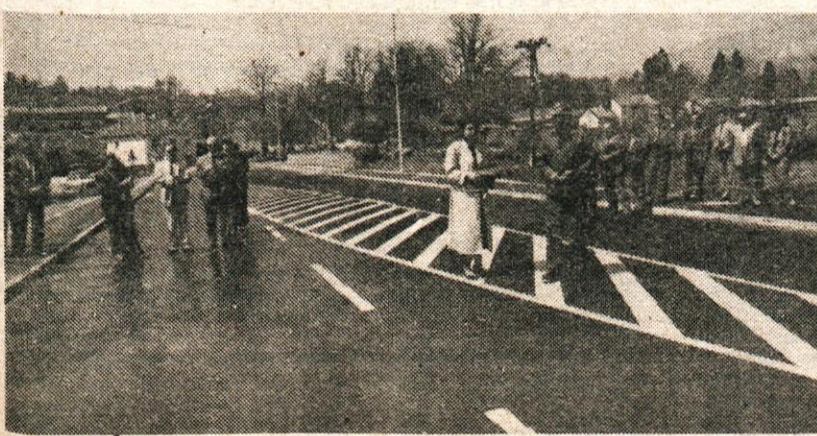

Novi govorilnici sta moderne oblike in prava popestritev mesta. Le eno napako imata: neusmiljeno požirata kovance. Kljub temu, da ne dobiš zveze, aparat ne vrača kovancev, ki jih ni porabil. Spominja na flipper. Ne bi bilo slabo, ko bi poštni delavci odpravili še to napako. DAMJAN GLADEK

Obnovljena Cankarjeva cesta

Samoupravna interesna komunalno cestna skupnost je 29. aprila Cankarjevo cesto s krajšo slovesnostjo predala namenu. Cesta je sestavni del kamniške obvoznice, ki se v nadaljevanju navezuje na obstoječo regionalno cesto R-314 proti Gornjemu gradu. Obnovitvena dela na tem odseku so SIKCS stala 90 milijonov dinarjev. Del denarja so zagotovile tudi kamniške delovne organizacije. Jože Semprimožnik, predsednik odbora za cestno gospodarstvo pri SIKCS, je ob otvoritvi med drugim posebej poudaril, da smo ves denar zagotovili v naši občini, torej brez soudeležbe republiške skupnosti za ceste.

R. GRČAR

Slovesnost ob dnevu OF

Zadnji petek v aprilu je bila v mali dvorani nad kavarno »Veronika« slavnostna seja občinske konference SZDL v počastitev dneva OF. Podelili so srebrne znake OF, ki so jih letos prejeli: Edo Bohinc, Vida Drovenik, Tončka Trdin, Angelca Žagar in Moški pevski zbor Kulturnega društva Svoboda Črna. Na slovesnosti je predsednik občinske skupščine Anton Ipavic, posameznikom iz organizacij združenega dela podelil državna odlikovanja, s katerimi jih je odlikovalo predsedstvo SFRJ. V kulturnem programu je nastopal moški pevski zbor Svoboda iz Črne pod vodstvom Karle Urh.

Slavnostni govornik, predsednik občinske konference SZDL Davorin Gregorič, je uvodoma

V sredo, 29. 4. 87, se je na Mlaki pri Komendi zgrabil pes ovčar, ki sliši na ime Aro. Prosim, da ga proti nagradi vrnete na naslov Mencinger, Mlaka 17/b ali sporočite na tel. 841-563.

povedal nekaj o družbenoekonomskih dogajanjih v širši domovini, pa tudi o značilnostih naše ožje družbenopolitične skupnosti. Ob tem je dejal: »Kaj je torej tisto, na kar se velja tudi ob taki priložnosti spomniti ali opozoriti, pri tem pa biti aktualen sredi razmer in uspehov težav, v katerih živimo danes. Morda nas lahko, čeprav v vse bolj zaostreni gospodarski in družbeni krizi, veseli predvsem trdnost, včasih že trdoživost pretežnega dela gospodarstva v občini, vse bolj oprtega na lastne sile. Zaupanje v smečejši razvoj gospodarstva, ki se je na lastni koži učilo opiranja na lastne sile. Pa tudi velika in stvarna pripravljenost delavcev v združenem delu, da odvajajo pomemben del ustvarjene akumulacije za obnovo naše skupne infrastrukture in za druge objekte skupnega pomena za delavce in občane naše občine.«

Davorin Gregorič je v nadaljevanju govoril tudi o vlogi in pomenu socialistične zveze kot naslednice Osvobodilne fronte in kot možnosti in gibalov vseh, za socialistično in samoupravno družbo pripravljenih ljudi.

»Zdi se mi, da socialistična zveza še nikoli ni bila tako odprta za vse pobude in dobronamerna gibanja, organizirana in spontana. Tudi sicer se v naši družbi odpira prostor za vsak demokratičen dialog, za pravi pluralizem samoupravnih interesov. In prav je tako. Vendar imam občutek, da vsa ta nova spoznanja in priložnosti sprejemamo nepravilno, kot da bi bila nepričakovana, ali kot da ne bi zaupali v dejansko in najširšo demokratizacijo družbe. Tu nekje, na obrobju tovrstnih dogajanj se srečujemo tudi s poskusi izničenja pridobitev naše revolucije, z omalovaževanjem poti in subjektov, ki so v revoluciji pustili sebe. Srečujemo se z opozicijo zaradi opozicije, ne s tisto vsebinsko, ki bi jo lahko gradila preko pluralizma samoupravnih interesov prav socialistična zveza. Toda še nobena prava in zavestna borba ni bila lahka in zato nas pri demokratizaciji družbe ne smejo motiti ti obrambni mehanizmi in obronki elementi, izmi vseh vrst, pač pa moramo imeti pred očmi izključno delavca in občana.«

R. GRČAR

Prejemniki državnih odlikovanj. Red zaslug za narod s srebrno zvezdo so dobili Rudolf Baloh, Jože Gorjan, oba iz Kemijske industrije, in Marija Matjan iz OŠ Toma Brejca. Reda dela s srebrnim vencem: Albert Adič, Ana Crnkovič, Mihael Hribovšek, Franc Razumič, vsi iz Utoka, Veronika Kramžer iz OŠ Toma Brejca, Janez Majcenovič iz SENŠRM, Vlado Novak iz Kemijske industrije in Peter Sitar iz Menine. Medaljo zaslug za narod je prejel Miroslav Fornazarič iz Utoka, medaljo dela pa Janez Golob, Jože Klenc, Helena Pavlinič iz Rudnika kaolina in kalcita in Janez Gostič, Angela Pavlič in Anton Trobevšek iz Utoka.

• S seje OK SZDL

Je sto usmerjenih kmetij dovolj?

Kmetijstvo je zaradi vse težje položaja, v katerem se je našlo v zadnjem času, čedalje bolj pogosto tema raznih sestankov, kjer se tako kmetijski kot politiki pogovarjajo, kako kmeta bolj zaščititi, kako mu omogočiti, da bo kmetoval v normalnih pogojih, z motivom, da pridela čimveč, ne le za sebe, tudi za družbo. Važno pri vsem skupaj je, da so kmetije produktivne, da preživijo sebe in družbo.

Kmetijstva ne podpiramo zaradi neke nostalgije, so poleg drugega dejali na aprilski seji občinske konference socialistične zveze, spodbujamo ga, da bodo kmetije pridelale več tržnih viškov. Seveda pa je v današnjih razmerah to za kmete čedalje težje zaradi vse večjih nesorazmerij med odkupnimi in prodajnimi cenami kmetijskih pridelkov. Še vedno se tudi srečujemo z dilemami, kdo je kmet in kdo ni, kdo je tisti kmet, ki naj bi ga družba podpirala.

Delegati so se na seji občinske konference SZDL seznanili s po-

ročilom o delu kamniške kmetijske zemljiške skupnosti, ki skrbi za smotno gospodarjenje s kmetijskimi zemljišči. Predstavljen jim je bil tudi program dela te skupnosti za letošnje leto, pa poročilo ter načrti za delo Samoupravnega sklada za intervencije v kmetijstvu. Sklad, katerega delo bo kmalu prevzel SIS za pospeševanje proizvodnje hrane, skrbi za pospeševanje razvoja živinoreje na domači krmni osnovi, zagotavlja družbeno organizirano tržno proizvodnjo, zagotavlja sredstva za delovanje kmetijske pospeševalne službe, pospešuje kmetijsko proizvodnjo v hribovitih območjih.

Večji del sredstev iz sklada je šlo za intervencije za razvoj živinoreje in sicer za izplačilo premij za prirajo mesa in mleka. Premije so bile večje za kmetovalce v hribovitih območjih občine. Sofinancirali so tudi osemenjevanje krav in zavarovanje živine. Živinorejo je sklad podpiral tudi s financiranjem ovčarske pašne skupnosti Tuhinj, razvoj konjere-

je pa s sofinanciranjem nabave plemenskih kobil. Vsi ti ukrepi so izrednega pomena za razvoj živinoreje, saj so prispevali k ublažitvi sicer težkega ekonomskega položaja te panoge kmetijstva. Regresirali so tudi nabavo mineralnih gnojil, obnovo skupnih pašnikov v družbeni lastnini.

V dolgoročnem planu razvoja kmetijstva imajo pomembno mesto melioracije kmetijskih zemljišč. Zlasti veliko zanimanja je bilo za agromelioracije (izdelava poljskih poti, izravnavanje zemljišča) v hribovitih predelih občine, ki omogočajo učinkovitejšo in zlasti varnejše delo s kmetijskimi stroji. V zadnjih dveh letih so ob pomoči sklada izvedli tudi več manjših hidromelioracij (osuševanje zemljišč), ki omogočajo pridelavo kakovostnejše krme.

Razpravljalci so na seji ugotovili, da so vsi ukrepi v preteklem letu nedvomno prispevali k dokaj stabilni kmetijski proizvodnji. Kljub znanim težavam v živinoreji se odkup mleka in mesa v kamniški občini še vedno pove-

čuje. Prav tako tudi odkup krompirja. Samoupravni interesni skupnosti za pospeševanje proizvodnje hrane in osnovno preskrbo bo treba tudi v bodoče zagotavljati sredstva za izvedbo pospeševalnih programov, temelječih na dolgoročnem programu razvoja kmetijstva. Na seji pa so govorili tudi o dokaj aktualni problematiki o zadrugi, na katerem so se od povojnih let lomila različna kopja, kmetu pa se le s težavo, v zadnjem času čedalje uspešneje, približuje.

Na seji je bil ponovno v ospredju največji problem, s katerim se zadnja leta srečuje kmetijska zadruga, to je prostorska utesjenost. V naši občini delujeta dve zadrugi enoti, Komenda in Kamnik. V Komendi imajo normalne prostorske pogoje za delovanje, Zadruga enota Kamnik pa je zelo utesnjena. V bližnji preteklosti so bili na razpolago prostori (Univerzale, Mehanične delavnice), za katere je zadruga kazala velik interes, vendar odgovorni v občini niso imeli razu-

mevanja za zadrugo in so odpravili kmetijsko dejavnost na slepi tir, poudarja inženir Iztok Jurančič, pospeševalec v Kmetijski zadrugi Emona za območje Kamnika in Domžal. Po njegovem mnenju je danes, ko je že vse zamujeno, ko realno ne moremo pričakovati novogradnje za zadrugo dejavnost, edina možnost, da se funkcionalno obnovi obstoječa zgradba s trgovino. Za skladiščenje pa naj bi zadrugi dodelili prostor na tovarišču pri zgornji železniški postaji. Na seji je predstavnik Kmetijske zadruge Emona ponovno pozval družbenopolitične organizacije, da pomagajo pretrgati nit odtravanja razvoja kmetijskega zadrugištva, ki se vleče že več kot dve desetletji.

O vsebini dela Kmetijske zadruge pa je njen predstavnik dejal, da bi v teh zaostrenih razmerah kazalo okrepiti strokovno delo, toliko bolj zaradi sorazmerno ambicioznega programa razvoja kmetijstva v občini. V občini naj bi se zato organizirala enotna, povezana pospeševalna služba. Poleg splošnih pospeševalcev bi kazalo vpeljati tehnologe, specialiste, po enega za melioracijo in rastlinsko proizvodnjo, ter za živinorejo in urejanje kmečkih gospodarstev. Oboje je potrebno, da bi se zadruga resnično približala kmetu, mu s svojimi nasveti

koristila in pomagala, ne pa da je predvsem trgovina z reprodukcij-skim materialom in odkupnik tržnih viškov od kmetov. V proizvodnji hrane največ prispevajo usmerjene kmetije. V zadrugi ocenjujejo, da je takih kmetij v naši občini okrog sto, dajejo pa skoraj polovico tržnih viškov. Vendar pa število takih kmetij trenutno stagnira, zato bi del sredstev za pospeševanje kmetijstva morali nameniti tudi za pridobivanje novih usmerjenih kmetij. Tudi tu ima veliko vlogo zadruga pospeševalna služba. Peter Burger, predstavnik delegacije kmetov, je na seji dejal, da že dolgo govorimo, da je zadruga premalo kmetova. Po njegovem bi morala pospeševalna služba redno spremljati proizvodnjo in stroške kmeta, sproti opozarjati, če prihaja do nesorazmerij in zastojev na tem področju, ne šele takrat, ko je vse zamujeno in »vsi v en glas trobimo in se ponavljamo«. Kmet nima kaj dosti od tega, je še dejal Peter Burger, ob tem pa je še omenil, da bi veljalo razmisliti o možnosti prestativte sejmišča v Komendo, kjer je velik neizkoriščen prostor na konjeniškem hipodromu. S tem bi rešili velik problem in gnečo, ki vsak teden nastaja ob Cankarjevi cesti na sedanem, zelo utesnjenem sejmišču.

ROMANA GRČAR

Planiranje v kmetijstvu

Kmetijski v slovenskih občinah končno le vedo, koliko in katera kmetijska zemljišča so namenjena kmetijski pridelavi. Vsaka občina se je namreč pri srednjeročnem in dolgoročnem družbenem načrtovanju morala odločiti, katera zemljišča so trajno namenjena kmetijski uporabi in katerim je mogoče, pod določenimi pogoji, spremeniti namembnost.

Seveda pa so le zemljišča, ki so trajno namenjena kmetijski pridelavi ali kot jih strokovno imenujemo – kmetijska zemljišča prvega območja, temelj proizvodnje hrane tako v občini kot v republiki. Zanje velja tudi poseben režim varovanja pred spremembo namembnosti. Zemljišča, ki niso razvrščena v prvo območje in so v dolgoročnem planu občine tudi namenjena za kmetijsko uporabo, so razvrščena v drugo območje kmetijskih zemljišč. Če je na teh zemljiščih z družbenim planom občine načrtovana pozidava, daje v postopku za izdajo lokacijskih dovoljenj za gradnjo posameznih objektov predhodno soglasje kmetijsko zemljiška skupnost.

Kmetijska zemljišča so naravne dobrine splošnega družbenega pomena in je treba, v skladu z njihovim naravo in namenom, zakonom ter družbenimi planom občine, ravnati z njimi kot dober gospodar. To velja tudi za tista zemljišča, ki so sicer namenjena za gradnjo, dokler se na njih ne začne graditi.

Čas bi tudi bil, da bi vedeli,

kakšna je dejanska vrednost kmetijskih zemljišč z ozirom na njihovo sedanjo in možno proizvodno sposobnost. Pri tem bo zlasti treba upoštevati dejstvo, da je plodna zemlja osnovno delovno sredstvo kmetijskih organizacij ter sedanjih in bodočih kmečkih rodov. Lani je bil s tem namenom dopolnjen zakon o kmetijskih zemljiščih in sicer z določilom, da morajo vse občine izdelati agrokarto, ki bo ena od strokovnih podlag za pripravo analize razvojnih možnosti kmetijstva po družbenih planih občin, kmetijskih organizacij in kmetijsko zemljiških skupnosti, s tem pa bo tudi kmetijski zemlji priznana njena realna vrednost.

Priznati moramo, da je tržnost kmetijskih pridelkov tako v občini kot v republiki odvisna predvsem od razmer na jugoslovan-skem tržišču. Kadar je pridelek povsod obilen, se kupci preusmerjajo na cenejše blago, pa najsi je domačega blaga še tako na pretek. To nam dokazuje krompir, ki ga je hitro dovolj in preveč. Zaenkrat smo prepričani, da nas kaj takšnega ne more doleteti pri priraji mleka in mesa. Morda pa se le še kdo spominja časov, komaj deset let je tega, ko so morale do kraja spitate živali čakati še pol leta v hlevih in so tudi mleko po sili predelovali v sir, ki se je nato kvaril po skladiščih. Žalostno pri vsem tem je zlasti to, da celotno breme zgrešene kmetijske politike nosijo vedno le kmetje in kmetijske organiza-

cije. Vsekakor bi v občini morali vedeti, kakšna je naša prehrabena bilanca, koliko hrane rabimo za lastne potrebe in koliko pridelkov lahko prodamo drugam. Celotna tržna proizvodnja hrane bi morala temeljiti na dolgoročnem sodelovanju s predelovalnimi organizacijami in preskrbovalnimi centri, ki pridelovalca tudi v času izobilja ne bodo pustili na cedilu.

Agrokarta pa nam bo dala podatke, kolikšno kmetijsko proizvodnjo bi ob ustreznih agrotehnikah na razpoložljivih kmetijskih zemljiščih lahko ustvarili. Povedala nam bo tudi, kako intenzivno je možno posamezna zemljišča obdelovati.

Seveda se spet postavlja vprašanje, kam s pridelano hrano. Naši ljudje, zlasti pa kmetje, so dokaj samooskrbni, kar je izredno pozitivno in zmanjšuje pritisk na tržišče, razen tega pa je takšna hrana za prebivalstvo najcenejša, ker odpadejo stroški prevoza, embalažiranja, skladiščenja in podobno. Vendar se usmerjeni, tržni proizvajalci hrane samo na samooskrbo ne morejo zanašati ter upravičeno pričakujejo, da bo prodaja njihovih pridelkov zagotovljena tudi dolgoročno, s tem pa bi bila zagotovljena tudi njihova socialna varnost. O vsem tem naši kmetje veliko razmišljajo ter svoje dvome o pravilnosti naše kmetijske politike tudi večkrat javno izražajo. Umetno bi bilo, da bi jim na to vprašanje jasno odgovorila njihova zadruga, saj

ona sklepa pogodbe in sporazume s predelovalnimi organizacijami in trgovino. Morda bi urejeno tržišče spodbudilo marsikatero mladega kmeta, da bo preusmeril kmetijo v tržno pridelavo in si delovno mesto zagotovil na domači zemlji. Ravno zaradi vseh teh dvomov in vsesplošne ogroženosti kmeta imamo danes toliko polkmetov, ker vsak vidi in tudi najde svojo socialno varnost v drugih dejavnostih, marsikatero lepe, zlasti hribovske kmetije, pa žalostno propadajo.

Seveda to, kar je bilo do tu napisanega ni vse, kar tare naše kmetijstvo in našega kmeta. O tem slišimo veliko v drugih glasilih javnega obveščanja. Res je, da marsikdaj cene reprodukcijekega materiala in prodaje cene kmetijskih pridelkov niso stimulative za večjo kmetijsko pridelavo, vendar vsega res ne bi kazalo prepuščati stihiji. Z urejeno tržno proizvodnjo, boljše organizacije dela, smotnejšim izkoriščanjem kmetijskih zemljišč in raznimi intervencijami lahko ekonomski učinek kmetijske proizvodnje bistveno izboljšamo, saj za te namene vsi delavci namenijo varčujejo znatna sredstva, ki se zbirajo pri občinskih in republiških skupnostih za intervencije v kmetijstvu. Vsi pa se moramo zavedati, da je osnova za pridelovanje hrane rodovitna zemlja, ki jo moramo bolje izkoriščati, stalno izboljševati, predvsem pa očuvati pred spremembo namembnosti, kar nam more dati, razen drugih normalnih pogojev, tudi ustrezno planiranje kmetijskega prostora in njegova ureditev.

I. NOVAK

Komisija za delovna razmerja

Skupščine občine Kamnik

razpisuje dela in naloge

upravnega inšpektorja

Pogoji: VII. stopnja pravne smeri, 5 let delovnih izkušenj, strokovni izpit.

Poleg navedenega morajo kandidati izpolnjevati tudi druge pogoje, ki se preverjajo v postopku izbire.

Izbrani kandidat bo imenovan za 4 leta.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 30 dneh.

Prijave s priloženimi dokazili sprejemamo 8 dni po objavi na naslov: Kadrovska služba Skupščine občine Kamnik, Titov trg 1.

ŠTUDENTI IN DIJAKI

- Vas veseli delo v gostinstvu?
- Ste pripravljeni žrtvovati prosti čas tudi ob nedeljah in praznikih?
- Vas ne moti daljši poslovni čas in delo na prostem?
- Je vaša vrlina poštenost, prijaznost in pravičen odnos do dela?

Če izpolnujete vse te pogoje, potem pridite že DANES, NE JUTRI.

Za dobro delo, dober zaslužek.

Od maja do konca septembra ali še dlje, potrebujemo več delavcev za delo na zunanjem vrtu pri Delikatesi z gostinjsko ponudbo.

Primerno za študentke in študente, za dijakinje in dijake.

Pridite, zadovoljni boste!

● S seje sveta za družbeni sistem informiranja

Učinkovitejše informiranje

V zbiranju, obdelavi in izkazanju podatkov v organizacijah družbenega dela in pri drugih nosilcih družbenega sistema informiranja vlada dokajšnja neorganiziranost in neenotnost, so ugotovili člani sveta za družbeni sistem informiranja na seji konec aprila.

Podlaga za tako ugotovitev so bili odgovori na anketo, ki jo je svet opravil v vseh večjih OZD in drugih institucijah, ki se v naši občini ukvarjajo z zbiranjem in obdelavo podatkov.

Poglejmo nekatere poglavitve ugotovitve iz te ankete.

Povratne informacije, ki prihajajo od nosilcev obdelave podatkov (občinski organi, SIS, Gospodarska zbornica, SDK itd.) v TOZD in druga temeljna okolja, so večkrat nasprotujoče si in prepozne za sprotno odločanje. Informacije za delegate so preobširne, presplošne in nejasne.

V OZD menijo, da je velik del sedanjih informacij nepotreben in da bi potrebovali več informa-

cij in podatkov za poslovne odločitve.

Spreminjanje sistema ugotavljanja celotnega prihodka povzroča, da podatki v daljšem časovnem obdobju med seboj niso primerljivi. Strokovne službe SIS ugotavljajo precejšen nered in neenotnost metodologij za zbiranje, obdelavo in izkazovanje podatkov.

Veliko problemov in težav povzročajo različni sistemi računalniške obdelave podatkov v OZD. Vsaka OZD oziroma skupnost je doslej oblikovala svoj sistem in nepovezano z drugimi nosilci obdelave podatkov nabavljala računalniško opremo. Nihče se ne ukvarja s poenotenjem informacijskih sistemov. V opremo so vložena velika družbena sredstva, ki marsikje zaradi različnosti in nezdružljivosti niso dovolj izkoriščena.

Na vprašanja o predlogih za izboljšanje položaja sicer ni bilo večjega odziva. V ospredje je postavljena zahteva, da je treba čimprej poenotiti zajemanje po-

datkov in preprečiti podvajanje, opraviti selekcijo sedanjega zbiranja, uveljaviti načelo varovanja podjetniških podatkov in okrepi prizadevanje za oblikovanje enotnega informacijskega sistema. Večje število OZD bi bilo treba vključiti v enoten sistem računalniške obdelave podatkov.

V zvezi z navedenimi ugotovitvami je svet za družbeni sistem informiranja predlagal, da izvršni svet SO Kamnik čimprej oceni stanje in sprejme ukrepe za racionalizacijo in odpravo podvajanja evidence, baz podatkov in registrov, ki se vodijo v organih, organizacijah in samoupravnih interesnih skupnostih v občini.

V občini je treba sprejeti ukrepe za poenotenje in skupno nabavo, uporabo in vzdrževanje računalniške komunikacijske in druge opreme. V ta namen naj izvršni svet oceni obstoječo tehnično opremljenost, njihovo lociranost in organiziranost ter izkorenini. Oceni naj tudi možnosti in potrebe za povezavo računalniške in terminalske opreme

občinskih organov z ustreznimi organi v republiki.

Skupščina občine oziroma izvršni svet naj določi nosilca skupnih del in nalog v zvezi z izvajanjem dejavnosti družbenega sistema informiranja v občini, npr. Zavod za družbeno planiranje in urbanistično načrtovanje ali kako drugo strokovno službo. Svet za družbeni sistem informiranja naj bi namreč zagotavljal družbeni vpliv na delovanje in razvoj družbenega sistema informiranja in usklajeval aktivnost vseh dejavnikov na tem področju, ne pa se ukvarjal s strokovno operativnimi nalogami.

V programu dela, ki ga je svet sprejel za leto 1987, je med ostalim predviden tudi posvet s predstavniki OZD, SIS in ostalimi nosilci informiranja o nalogah na tem področju.

Svet bo obravnaval tudi obveščanje delegatov in vplival na izboljšanje stanja. Pomagal bo tudi usklajevati aktivnost pri uvajanju kabelske televizije v naši občini.

F. S.

Praznovanje 40-letnice Alprema

Aprila so delavci Alprema s slavnostno sejo delavskega sveta, ki so jo imeli v veliki dvorani kina Dom, obeležili štirideset let obstoja svoje delovne organizacije. Slavnostni govornik je bil predsednik občinske skupščine, Anton Ipavic, ki je orisal gospodarski položaj naše občine in vlogo Alprema v njej – ta delovna organizacija je lani dosegla 3,1 odstotka celotnega prihodka občine Kamnik.

Da je Alprem iz leta v leto uspešnejša organizacija pove tudi podatek, da je rast dohodka v Alpremu za 140 odstotkov večja od rasti dohodka občine. Torej je 313-članski kolektiv čedalje pomembnejši del kamniškega gospodarstva. Direktor delovne or-

ganizacije, Marjan Urh, pa je na slavnostni seji govoril o nastanku in razvoju Alprema, in tudi o

Marjan Urh, direktor Alprema, je govoril o razvoju in delovnih uspehih te delovne organizacije. (Foto: R. Grčar)

njegovih načrtih za bodočnost, ki jih po njegovih besedah ne zagotavljajo le dobri tehnološki pro-

grami, ampak so Alpremuva najboljša naložba tudi sposobni kadri. Na koncu je še dejal, da delavci v Alpremu niso le prihajali na delo, ampak so vsa ta leta tudi resnično živeli z delovno organizacijo.

Na slavnosti, ki jo je izvirno popestril pevski zbor Svoboda iz Črne, ki letos tudi praznuje štiridesetletnico, so podelili priznanja dolgoletnim poslovnim partnerjem, ki jih ima Alprem po vsej Jugoslaviji (priznanje je dobila tudi SO Kamnik), in nekaterim delavcem Alprema, ki so s svojim dolgoletnim ustvarjalnim delom prispevali k razvoju delovne organizacije. To so: Vojko Kališnik, Karel Zmavc, Božo Urh, Albin Kvas, Jože Iskra, Oskar Grzinčič, Franc Vrečko, Daniel Artiček, Marjan Urh, Janez Tajč, Franc Kimovec in Franc Vrankar.

R. GRČAR

Najvišje priznanje OF Janezu Prezlju

Ob letošnjem praznovanju OF so bila v Ljubljani 27. aprila podeljena zlata odličja OF.

Med dvajsetimi dobitniki tega zlahtnega odličja je bil tudi Janez Prezelj, predsednik občinskega odbora ZZB NOV Kamnik.

Janeza Prezlja poznajo Kamničani kot prizadevnega družbenopolitičnega delavca, ki svoje dolžnosti vestno in dosledno izvršuje. Vse njegovo življenje, od mladih let dalje, je prepleteno z nenehnim prizadevanjem za spreminjanje danih razmer, za spreminjanje okolja, za nov, drugačen, bolj človeški in pravičnejši svet.

Rodil se je 1924 v Podgorju, osnovno in obrtno šolo je obiskoval v Kamniku, nižjo gimnazijo pa v Mariboru in Kamniku. Po

vojni je zaključil še srednjo kmetijsko šolo. Kot 17-letni mladinec se je že leta 1941 aktivno vključil v odporniško gibanje, bil je aretiran in zaprt od 1941 do 1943 v nemškem taborišču v Avstriji. 25. junija 1943 mu je uspelo pobegniti. Odšel je v partizane, kjer je ostal do konca vojne. V NOV je bil v Prešernovi in Šlandrovi ter nato v XII. brigadi. Bil je trikrat ranjen. Kmalu je postal komisar čete, kasneje pa namestnik komisarja in nato komandant bataljona. Po demobilizaciji iz JLA se je leta 1949 zaposlil v upravi za notranje zadeve, kjer je ostal do 1951, nato pa je delal v svojem poklicu pri obrtnem podjetju Plesk v Kamniku. Svojo plodno in uspešno pot je nadaljeval v skupščini občine Kamnik,

več let je bil načelnik oddelka za notranje zadeve.

Vsa leta po vojni je bil aktivno vključen v družbenopolitično do-

gajanje Kamnika; bil je sekretar OO ZK, predsednik sindikata in DS, predsednik sveta delovne

skupnosti, dve mandatni dobi je bil član izvršnega sveta občine, predsednik občinske konference SZDL in sedaj je že drugo mandatno obdobje predsednik občinskega odbora ZZB NOV Kamnik. Delal je še na mnogih drugih odgovornih področjih. Svoje delo vedno vztrajno in uspešno opravlja in vse sprejete naloge z odgovornostjo uresničuje.

Zaradi njegovih vrlin in uspešnosti pri delu ga je občinska konferenca SZDL predlagala za prejemnika zlatega znaka OF. Lahko rečemo, da je priznanje prišlo v prave roke. Zlato odličje OF bo še obogatilo njegovo zbirko odlikovanj in priznanj, ki jih je Janez Prezelj prejel za sodelovanje v NOB in za bogato delo v povojnem obdobju vse do današnjih dni.

Čestitkam, ki jih je bil že deležen, se pridružujemo tudi občani Kamnika in mu krepko stiskamo desnico.

STANE SIMŠIČ

Zlati znak sindikatov Francu Sikošku

Najvišje priznanje Zveze sindikatov Slovenije – ZLATI ZNAK – je letos prejel Franc SIKOŠEK iz delovne organizacije Stol Kamnik.

Tako visoko in častno priznanje zveze sindikatov je prejel dolgoletni, vsestransko prekaljen sindikalni delavec, ki že dolga leta vztrajno in dosledno opravlja vrsto zahtevnih in pomembnih družbenih in političnih dolžnosti.

Franc Sikošek je bil rojen 26. avgusta 1936. leta. Živi na Duplici pri Kamniku. Dokončal je osnovno in lesno industrijsko šolo, lesno delovodsko šolo pa je končal ob delu.

Zaposlil se je v Stalu 1957. leta kot mizar, kasneje je postal vodja površinske obdelave. Leta 1982 ga je pot zanesla na občinski sin-

dikalni svet in je prevzel dolžnosti predsednika. Tu je delal do 1986, ko se je vrnil v bazo – v Stol. Z bogatimi izkušnjami, ki si jih je pridobil, sedaj v delovni organizaciji, v kadrovskem sektorju, odgovarja za uvajanje novih delavcev v delo in je hkrati tudi mentor pripravnikov.

V delovni organizaciji se je kmalu vključil v delo samoupravnih organov, bil je predsednik delavskega sveta, sindikalne organizacije ter opravljal druge naloge v strokovnih organizacijah. Njegovo delo je seglo tudi v krajevno skupnost Duplica. Bil je predsednik SZDL. Vključeval se je tudi v druge oblike aktivnosti v delovni organizaciji in zunaj nje, ustvaril si je ugled in spoštovanje.

Področje sindikalnega delova-

nja mu je blizu. Pripravljen se je spoprijeti s še tako zahtevnimi problemi, zna prisluhniti življenju ter ceni besede in želje delovnih ljudi v sredini, v kateri prebiva. Njegovo kvalitetno delo in prirosten posluh za delavca ga je privedel v krog ljudi, ki so pripravljeni delovati na širšem področju. Postal je član predsedstva

Zveze sindikatov Jugoslavije in član komisije za zaščito pravic delavcev. Tudi to odgovorno dolžnost je poleg obremenitev, ki jih ima v delovni organizaciji in občini, sprejel s polnim občutkom odgovornosti in samopoudarja, da se bo potrudil, da bo njegovo delo učinkovito in v skladu z interesi delovnega človeka.

Človek se mora sam stalno preverjati v praksi; ali sledi duhu časa. Sindikat je organizacija delavcev, ki vedno bolj pridobiva na veljavi, pravi France, a si za pridobivanja zaupanja delovnih ljudi mora izboriti polno mero občutka za stvarnost. Vesel je, ker je njegova sredina spoznala njega in obratno, pa mu zato najvišje slovensko sindikalno priznanje pomeni veliko, kot priznanje in hkrati kot spodbuda za nadaljnje delo v delavski organizaciji, v sindikalni organizaciji.

Kamniški delavci mu čestitajo in želijo še mnogo plodnega dela na vseh področjih.

STANE SIMŠIČ

Zimskega mrtvila je konec, povsod nekaj delajo

... Asfaltirajo!

Poleg slovesne otvoritve Cankarjeve ceste, ki je bila 29. aprila, je Krajevna skupnost Mekinje bogatejša vsaj še za dve pridobitvi: asfalt na Jeranovem in kabelsko televizijo. Pri slednji so krajani sicer šele pri začetnih delih, skopali so prve metre zemlje, kjer bodo kasneje položili kable.

Konec aprila pa so svoj »košček« asfalta dočakali prebivalci Jeranovega. (Delavci na sliki opravljajo še zadnja dela). Slovesne otvoritve sicer ni bilo, krajani pa so pridobitve kljub temu veseli. Čeprav se sprašujejo, zakaj niso asfaltirali še tistih nekaj metrov, kolikor je še ostalo makadama do ceste dr. Tineta Zajca.) Prahu in blata torej ne bo več, upajmo, da tudi prometnih nesreč na ovinkasti cesti ne, saj avtomobilisti (še bolj pa otroci, ki divjajo s kolesi in mopedi sedaj kot za stavo) na asfaltirani cesti nevede bolj pritisnejo na plin.

... Obnavljajo!

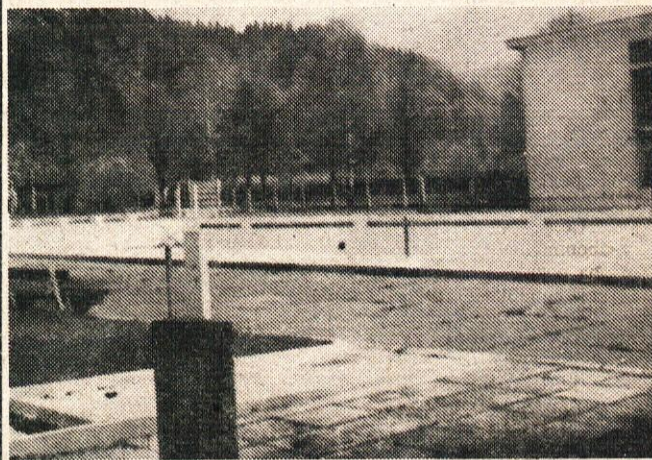
Dotrajano igrišče Teniškega kluba Kamnik je bilo v aprilskih dneh videti dokaj neurejeno. Sedaj tenisači na njem sicer že veselo igrajo, tudi prvi turnirji so že na sporedu, za vse, ki niso vedeli (še posebej za člane kluba, ki tega »niso opazili«, ker jim roke služijo bolj za držanje loparja kot za lopato na delovnih akcijah) pa naj povemo, da so aprila člani kluba naredili novo drenažo na igriščih, nujna pa bo tudi zamenjava zaščitnih ograj, prelakirali bodo tudi mize in klopi ob igriščih, čaka jih še mnogo drobnih opravil, kot pač vsako leto na začetku sezone. Škoda le, da so z drenažnimi deli začeli šele spomladi, saj bi se igrišča, ki jih je bilo treba nasuti z novo plastjo teniškega peska in prevaljati, mnogo bolje utrdila, če bi to opravili jeseni.

Kljub temu pa velja pohvala tenisačem, še posebej izvršnemu odboru kluba, da so po desetletjih, ko v obnovno teniških terenov ni nihče vlagal, zavihali rokave in se lotili nujno potrebnih del na igriščih. V načrtu imajo še ureditev razsvetljave na treh igriščih, tako da bodo v poletnih mesecih lahko igrali tudi v večernih urah.

... Razmišljajo!

Kaj narediti s kamniškim, nekoč tako priljubljenim bazenom. Kopališče smo slikali konec aprila in čeprav je sezona pred vrati, bazena še nihče ne obnavlja. Vsem pa je jasno, da je potreben temeljite prenove; vsaj to, če že ne moremo priti do novega bazena v Kamniku.

Torej, bo ali ne bo napolnjen z vodo? To se sprašujemo v imenu mnogih občanov, ki dan za dnevno opazujejo žalostno sliko bazena. V Kamniku bi imeli vse: razvit turizem, privlačne objekte, celo športni park je v načrtu prav na območju sedanjega bazena in teniških igrišč. Tenisači primejo za lopate, bazen pa nima nobenih prostovoljcev, ki bi se ga lotili.

Tekst in foto: ROMANA GRČAR

Uspešno usposabljanje pripadnikov teritorialne obrambe

Glavni cilj usposabljanja poveljstev in enot v teritorialni obrambi je v obnavljanju in razširitvi prejšnjega v enotah JLA pridobljenega znanja ter dopolnitev in pridobivanja novih znanj in izkušenj in vojaških veščin. Tako usposabljanje enot teritorialne obrambe poteka v petletnih ciklikih in sicer v različnih oblikah, od osnovnega urjenja, dopolnilnega usposabljanja, do mobilizacijskih ter drugih taktičnih vaj.

V mesecu aprilu je eno od takih oblik usposabljanja imela enota, imenovana po narodnem heroju Matiju Blejcu-Matevžu, ki je na nekajdnem vajah obnovila svoje znanje, preverila pa se tudi v konkretnih nalogah, ki so se pojavljale med urjenjem. Na srečo je na pomoč priskočilo tudi lepo vreme, tako da večjih problemov in težav ni bilo.

Zanimivo je, da na usposabljanje iz opravičenih, kakor tudi neopravičenih razlogov ni prišlo precej vojaških obveznikov, ki pa bodo lahko svoje znanje in vojaške spretnosti pokazali na dopolnilnem usposabljanju v mesecu decembru.

Usposabljanje je potekalo na najrazličnejše načine, tako so vojaški obvezniki razvijali strokovne, moralnopolitične in psihofizične sposobnosti. Posebni poudarki vzgoje in urjenja so bili na učinkovitem vodenju in poveljevanju enotam ter usposabljanju pripadnikov TO za različne oblike boja proti morebitnemu agresorju. Vojaki so se usposabljali na začasno zasedenem ozemlju, za boj v morebitnih pogojih uporabe jedrskega, kemičnega in biološkega orožja, usposabljali so se tudi za napad in obrambo naseljenih mest in še marsikaj iz vojaške taktike. To usposabljanje je ocenil kot zelo uspešno tudi Marjan Križnik, ki je vodil enoto.

Vsa ta znanja so vojaki pridobivali na različne načine, od zahtevnih praktičnih vaj, pa vse do od predavanj o NOB, ki jih je na zanimiv način podal partizanski borec, Albin Vengust.

Zaradi izredno napolnjenega urnika lahko pohvalimo vsakega posameznika, saj je po svojih najboljših močeh prispeval h končnemu cilju urjenja. Za dosežene rezultate se gre zahvaliti tudi dobrim tovariškim odnosom in disciplini, ki je vladala v enotah, kot tudi pripravljenosti za izvrševanje zadanih nalog. Nalog seveda ni mogoče opraviti brez dobre fizične pripravljenosti, za tiste z manj kondicije je bilo to usposabljanje težje.

Vaja je vsekakor dosegla svoj cilj, seveda je za marsikoga še bolj pomembna ugotovitev, da so sredstva, ki so jih za vajo in usposabljanje prispevali delovni ljudje in občani občine Kamnik, kljub zaostrenim gospodarskim razmeram dobra naložba, ki se bo v določenih pogojih prav gotovo tudi dobro obrestovala. Seveda so se tu in tam kazale tudi določene napake, za katere pa so krivi posamezniki. Zgovoren primer takega ravnanja je odnos do družbene lastnine, kot da se s takimi stvarmi lahko ravna brez vsake odgovornosti in spoštovanja. Na srečo so se ti negativni pojavi kazali le v manjšini in niso

vplivali na zelo dobro končno oceno usposabljanja.

Tudi v prostem času življenje ni zamrlo, saj je izredno dobro delovala sekcija za kulturno in zabavno dejavnost, ki je med drugim pripravila in izdala tudi dva biltena, poleg tega pa je skupaj s predstavniki DPO in KS Črna organizirala miting. Na njej so poleg teritorialcev sodelovali še osnovnošolci iz Črne, Moški pevski zbor svoboda Črna in gasilska godba Kamniška Bistrica, katerem gre tudi zahvala za zelo uspešno srečanje pripadnikov TO in krajanov. Tako se je še enkrat potrdilo zelo dobro sodelovanje med krajanji, komitejem za SLO in DS, KS Črna ter teritorialno obrambo.

V usposabljanje so se vključevale tudi enote civilne zaštite občine Kamnik ter pripadniki narodne zaštite krajevne skupnosti Črna, ki so veliko prispevali k uspešnemu sodelovanju, prav tako tudi delovna organizacija KIK, ki je sodelovala na usposabljanju kot specializirana delovna organizacija.

Med usposabljanjem so enote obiskali tudi predstavniki občine. Anton Ipavic, predsednik občinske skupščine, pa je v nagovoru pripadnikom TO ocenil politični in gospodarski položaj v občini.

Posebna pohvala gre tako starešinam, kakor vojaškim obveznikom na zaključni vaji, kjer so se pripadniki TO kljub zelo težkim pogojem za orientacijo ponoči dobro znašli in so z izredno discipliniranostjo premagali tudi najtežjo nalogo v večdnem urjenju. To nazorno priča tudi mnenje aktivnih vojaških starešin, ki so sodelovali na vaji, saj so pohvalili izvedeno akcijo. Posebej je treba pohvaliti poveljstvo bataljona za odgovorno obnašanje pri izvedbi usposabljanja. Zaradi nazornejših predstavitev smo za mnenje povprašali tudi krajanje, in kot odgovarjajo, jih prisotnost vojakov ni motila, celo nasprotno, poživila je življenje in dogajanje na vasi.

Pavla in Jakob Golob

»Za delo starešin sva odstopila del hiše ter zemljišče, na katerem je stal šotor. V vsem času usposabljanja sva se z vsemi, tako vojaki kot starešinami, zelo dobro razumela. Po odhodu vojakov je bilo zemljišče vrnjeno v prejšnje stanje. Zelo sva bila navdušena nad mitingom, saj je kar nekako razgibal življenje v našem kraju.«

Pogovoru se je pridružil tudi Jernej Pančur, predsednik KO ZZB NOV in dodal svoje mnenje o pripadnikih TO:

»Vojaški obvezniki, ki so se zadrževali v našem zaselku, so bili izredno disciplinirani, kar za vojake v rezervni sestavi ni ravno v navadi. Preko celega dneva in tudi pomoči je v rejonih razmestitve vladal mir in tako vojakov sploh ni bilo opaziti. Vojaki se niso zadrževali po hišah. Če pa je kdo prišel k nam, smo mu z veseljem postregli. Sam sem za usposabljanje enote odstopil del svojega zemljišča, kjer so se izvajale vaje z bojnimi eksplozivi in lahko povem, da večje škode na zemljišču ni, saj so vojaki za seboj lepo pospravili in uredili teren. Verjetno je k temu pripomogel

tudi dobro izbran termin usposabljanja, saj aprila pri nas še ni čas za setev poljščin.«

Mnenje krajanov je lepo zaozkrožil Tine Romšak, predsednik KO SZDL Črna, ki je dejal:

»V pripravah za usposabljanje smo skupaj z občinskim štabom TO in ostalimi dejavniki v KS obiskali vas Gozd. Krajanji so takoj pokazali vso pripravljenost za sprejem enote, ki se je usposabljala na tem območju. Praktično ni bilo hiše, ki bi odklonila pomoč. K temu so prispevale tudi razne oblike sodelovanja med pripadniki JLA in krajanji, saj so vojaki pred desetimi leti pomagali pri izkopu trase za vodovod v vasi.

Krajanji so bili zelo zadovoljni z mitingom, ki so se ga v zelo velikem številu tudi udeležili. Prav na mitingu, na katerem so v kulturnem programu sodelovali tako krajanji, kakor pripadniki TO, se je pokazalo sožitje in pristni odnosi med krajanji in njihovo pripravljenostjo za pomoč pripadnikom teritorialne obrambe.«

Gotovo so najtežje breme urjenja prenašali vojaki, ki so se srečevali z najrazličnejšimi problemi in težavami. Tu je z odgovorom priskočil na pomoč Franc Vetrovec in kot komandir enote najbolje opisal telesne sposobnosti svojih vojakov.

»Fizična kondicija vseh pripadnikov TO je zelo dobra, saj smo, na primer, razdaljo med Brezjami in Gozdom premagali v petindvajsetih minutah in to s popolno vojaško opremo.«

Kakšni so bili po vašem mnenju odnosi med vojaki?

»Lahko poudarim, da so v enoti vladali tovariški odnosi, in da ni bilo primerov nerazumevanja in prekomernega pitja alkohola. Tudi pogoji bivanja niso bistveno vplivali na razpoloženje in moralo vojakov.«

Kaj pa rezultati usposabljanja?

»Najboljše rezultate smo dosegli pri streljanju s tromblonom in metanju bombe, no, tudi pri taktičnem urjenju so vojaki pokazali dobro pripravljenost in izurjenost. Svoji enoti se lahko samo zahvaljujem za disciplinirano in zavestno izvajanje nalog.«

O počutju na vajah je pridal mnenje tudi podporočnik Jernej Hrovat.

»Že pogoji bivanja so drugačni, kot jih je vajena večina obveznikov, vendar je k dobremu počutju in razpoloženju pomagalo lepo vreme, saj če bi bili mokri in prezebljivi gotovo ne bi s tako lahkoto prenašali vseh naporov. Najtežje je bilo ponoči, saj so se temperature spustile precej nizko in stražarjenje v mrazu ni najbolj prijetno. Vendar so vaje hitro minile in smo odšli domov z obilico novega znanja.«

Iz vseh izjav lahko ugotovimo, da je usposabljanje doseglo svoj namen, saj je bil program urjenja in uvežbavanja obdelan v celoti, v enoti so vladali prijateljski odnosi, ki so omogočili trdno moralnopolitično stanje enote, zato moramo še enkrat pohvaliti vse pripadnike teritorialne obrambe, saj so uspešno in z vso odgovornostjo izvajali naloge, ki so jim jih nalagali starešine.

JANEZ BALANTIČ
JOŽE ARKO

Počitek pod šotori

Uspešno sodelovanje med TO in CZ

Miting

Obisk predstavnikov DPO in DPS

Most je zrušen

Mladi miličniki na skupni taktični vaji

V okviru izobraževanja študentov in učencev Izobraževalnega centra Organov za notranje zadeve spada tudi skupna taktična vaja, ki jo vsako leto pripravi v drugi občini. Letos so se študentje Višje šole za notranje zadeve, šole kadetov za miličnike iz Tacna in pripravniki za miličnike iz ljubljanske šole za miličnike, zbrali v naši in domaški občini. Da je bila njihova struktura še bolj pestra, so sodelovali tudi tečajniki iz oddelka za usposabljanje vodnikov in urejenje službenih psov in miličniki konjeniške enote iz Stožic.

Kako je vaja potekala in kako je bilo 350 udeležencev zadovoljnih z njo, nam je povedal inšpektor I. razreda VIKTOR MAJČEN.

To je bila tedenska vaja, končala se je 23. aprila. V njej smo preskusili svoje sposobnosti, kako delovati v različnih varnostnih razmerah. Ves teden smo namreč preigrali mirnodobske varnostne razmere, izredne razmere, ravnanje Organov za notranje zadeve v vojni nevarnosti in ravnanje ONZ v vojni. Vse udeležence vaje smo preskusili v opravljanju tistih nalog, ki jih PM opravljajo vsakodnevno. To je bil praktični preskus teoretičnih znanj, pred vključitvijo mladim v delo.

Stacionirani smo bili po KS, kjer so nas občani zelo lepo sprejeli. Povezali smo se z njimi, krajevne družbenopolitične organizacije pa so nam predstavile zgodovino vsakega kraja in gospodarsko ekonomsko razmere, ki vladajo v njem. Še posebej se je za nas zanimala mladina, kar dokazuje, da zanimanje za naš poklic živi. OŠ v Moravčah nas je celo povabila na obisk, ki smo se mu radi odzvali. Obiskal jih je naš komandir, višji inšpektor I.

Maks Turšak

razreda Andrej Anžič, in jim predstavil kadetsko šolo v Tacnu.

Naše aktivnosti so bile tudi zabavne narave, kar dokazuje kulturno zabavna prireditev, ki smo jo skupaj s krajskimi pripravili v Tunjicah. Na njej so sodelovali pevci iz KS, instrumentalni ansambel kadetske šole za miličnike in drugi. Celotno vajo, ki so jo spremljali tudi predstavniki kamniške in domaške občinske skupščine, lahko ocenim kot uspešno, kljub drugačnim pogojem dela, kot so v šolah IC. Del zaslug gre pripisati tudi občanom, ki so nam večkrat nesebično priskočili na pomoč.

Med vajo smo obiskali šolski oddelek milice v Stahovici, kjer

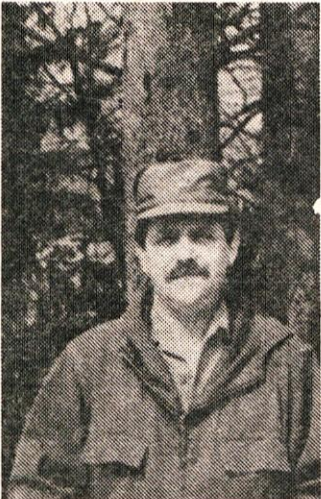
nam je Maks Turšak, študent VŠNZ ob delu povedal:

Naš oddelek opravlja naloge na območju Črne, Godiča in Kamniške Bistrice. Osebnost sem prvič na takšni vaji, zato sem presenečen nad dobro organizacijo in natančno opredeljenimi in izvršenimi nalogami. Pri izvajanju operativnih nalog so nam na pomoč priskočili tudi krajsani, s svojimi nasveti pa vodstvo vaje, tako da ni bilo večjih težav.

VŠNZ, ki jo obiskujem, je dokaj zahtevna, saj predavatelji s Pravne fakultete in FSPN zahtevajo od nas dokaj široko znanje. Ni pa mi žal, da sem se odločil zanjo, saj mi bo odprla pot za delo v milici.

Radovedni pogledi, ki so jih Kamničani namenili miličnikom – konjenikom, so nas spodbudili, da delček pozornosti namenimo njim. NIKO ORLOVIČ iz konjeniške enote je bil naš sogovornik.

V milici konjeniška enota obstaja že 15 let. Ustanovili so jo,

Viktor Majcen

ko se je pokazalo, da so za intervencije v naravi motorna vozila neprimerna. V novozgrajenem hlevu v Stožicah imamo trenutno 14 konj (lipicance, hanoverance in angleške polkrvne pasme). Vsak od teh konj je vreden več kot 1,5 milijona dinarjev, kar je odvisno predvsem od pasme in od kvalitete konja. Če konj še ni opravljen dresure, jo dobi pri nas. Trenutno uvajamo v patrolne naloge 4 nove konje.

Sam sem v tej enoti že sedem let in kljub temu, da poznam vse konje, najraje delam z lipicanci. Z njimi opravljam preventivne naloge po Tivoliju, Rožniku, Ljubljanskem gradu, Mostecu, Golovcu... Delam v glavnem v naravi, z živalmi, kar je ena od lepih strani poklica.

Poleg konja se v milici pojavlja še ena žival. To je pes, ki pa ni vedno nemški ovčar. To nam je povedal VOJKO VIDMAR, tečajnik tečaja za usposabljanje vodnikov in urejenje službenih psov.

Sem delavec na PM v Domžalah, kjer nimamo nobenega vodnika, niti psa. Ko so v začetku leta v izobraževalnem centru or-

Aleksander Jerenc

ganizirali tečaj, sem izkoristil prilžnost in se prijavil nanj. Za menoj in mojim psom (pasma rotwailer) je že polovica urejenja, ki je pokazalo, da se z Jakom odlično ujemava. Naj povem, da so rotwailerje zelo cenili Angleži, ki

Vojsko Vidmar (v sredini)

so jih imeli za kravje pastirje. Pri nas je to intervencijski pes za univerzalno uporabo. Ko bova končala tečaj v Podutiku, bova prišla v Domžale, kjer bova skrbela za zavarovanje shodov in raznih prireditev ter nadzorovala »mračne« kraje med nočnimi obhodi.

Od vseh miličniških šol je gotovo najbolj znana KŠM v Tacnu. Naj že znane informacije o njej popestri izjava ALEKSANDRA JERENCA, kadeta 4. letnika.

Za to šolo sem se odločil, ker me veseli delo z ljudmi in ker je nasploh poklic miličnika zelo razgiban. Ker sem že od mladih nog opazoval miličnike in spremljal njihovo delo, v šolo nisem prišel nepripravljen. Šolanje je precej zahtevno, saj zahteva precej tr-

da, discipline in psihofizičnih sposobnosti. Moj razred se od prvega letnika ni nič spremenil, zato mislim, da bomo tudi na koncu 100 odstotno uspešni.

Vaja, ki je za nami, je navdušila zaradi dela na terenu in lepega sprejema krajanov. Seveda so bile izjeme, ki so se nam posmehovale, predvsem nekateri mladinci, kar pa jim ne gre zameriti. Pomembno je to, da nam bo znanje, pridobljeno na terenu, koristilo pri nadaljnjem delu.

O vaji, o šolanju, o miličniškem poklicu je bilo povedanega precej. Če ste, predvsem mladi, kaj odnesli od tega in boste razmislili o tem poklicu, potem prispevek niti zgrešil svojega namena.

MATIC ROMŠAK

13. maj – dan varnosti

Da naslov ne bo dezinformacija, naj pojasnim, da ta dan ni le praznik Organov za notranje zadeve ali milice, kot ponavadi radi rečemo, ampak tudi praznik vseh delovnih ljudi in občanov, ki so vključeni v sistem družbene zaščite.

Če o Dnevu varnosti še niste nič slišali, preberite kaj nam je o njem povedal Franc Potočnik, komandir kamniške Postaje milice.

»Delo na naši postaji bo tudi tega dne normalno potekalo, saj si ne moremo dovoliti prostega dne. Zato o praznovanju raje ne bi izgubljal besed. V imenu delavcev PM pa se zahvaljujem vsem občanom in delovnim ljudem, družbeno političnim organizacijam in vsem strokovnim organom v občini za izkazano požrtvovalnost in pripravljenost za sodelovanje z ONZ. Še posebej bi se zahvalil za materialno pomoč pri adaptaciji prostorov postaje.«

Da se ne bi preveč oddaljila od glavne teme pogovora... Organi za notranje zadeve, kdo so?

»Z nekaj besedami bi jih lahko opisal kot varuhe našega mirnega življenja. Skrbeti morajo namreč za varnost zasebnega in družbenega premoženja ter za varnost človeka-občana kot najpomembnejšega dejavnika naše družbe.«

Kako pa boste skrbeli za tuje goste, ki bodo kmalu »navalili« na naše meje?

»Pravilen odnos do njih moramo imeti že na meji. Tu mislim predvsem na korekten postopek pri izvrševanju carinskih formalnosti, ki mora potekati hitro, brez nepotrebnih zastojev. Miličniki v notranjosti pa morajo skrbeti za varen promet in za čim

FRANC POTOČNIK

BORIS PETERKA

večjo pretočnost motoriziranih nomadov, kot tudi domačih gostov, ki potujejo na zaslužni odih. Dolžni smo skrbeti še za njihovo varnost in hkrati poskrbeti, da razne informacije ne bodo od-

tekale z njimi domov. Ne prihajajo namreč vsi tuji k nam kot turisti, temveč tudi z drugimi nameni. Zato je naloga vseh državljanov SFRJ, da spremljajo v sistemu DS in SLO vse negativne pojave, ki bi lahko škodovali ugledu in varnosti naše ožje in širše domovine. S takimi dejanji se namreč krepimo naša zavest in ustvarjajo pogoji za boljši jutri.«

Kakšno pa je delo miličnika? So to res v glavnem le represivni ukrepi? Boris Peterka (pomočnik komandirja), kaj menite vi?

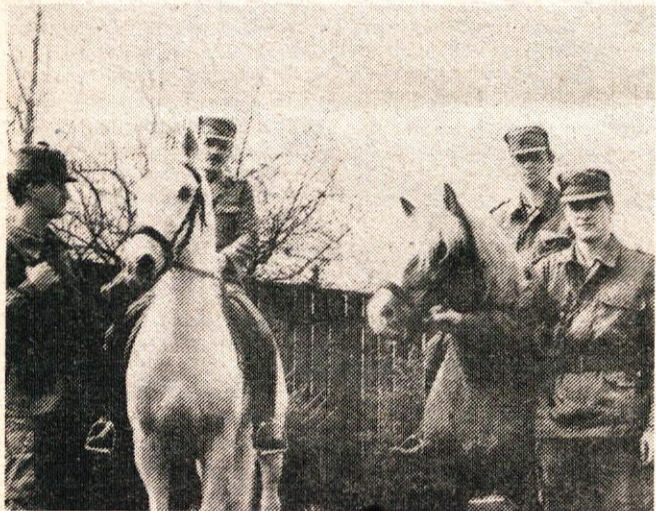
»Nikakor se ne strinjam s takim pogledom na naše delo. Delo miličnika je predvsem preventivnega značaja, saj raziskujemo kazniva dejanja, rešujemo prometne nezgode, delamo na izboljšanju prometne varnosti, javnega reda in miru, varujemo ustavno ureditev... Glavna naloga pa je pomoč delovnim ljudem na delovnih mestih, in jim kot občanom v prostem času zagotoviti varno počutje.«

Da ne bomo postali dolgočasni, nas z drugega vidika opozorite na turistično sezono!

»Predvsem bi občane opozoril na samozaščitno ravnanje in sodelovanje z nami, saj bodo stanovanja v času dopustov prazna in brez nadzora, in seveda lahka tarča za nepovabljenе goste. Enako mikavne so prazne hiše sedaj, v času kmečkih opravil na poljih, saj kmetje večjo pozornost posvetijo njim, kot varovanju svojega imetja.«

Sogovornikom hvala za pogovor, vsem, ki skrbijo za našo varnost in so kakorkoli vključeni v sistem družbene samozaščite, pa čestitam k 13. maju.

MATIC ROMŠAK

Niko Orlovič (na levi)

Med začasnimi Beograjčani tudi Milan Marinič

Prvomajski prazniki so podpredsednika naše občinske skupščine, do nedavnega profesionalnega predsednika medobčinskega sveta SZDL za ljubljansko regijo, Milana Mariniča, preselili v Beograd, na novo delovno dolžnost.

Že doslej sem bil delegat v zvezni konferenci SZDL Jugoslavije, od 1. maja dalje pa bom kot profesionalni politični delavec vodil sektor za politični sistem in znotraj njega še posebej kot sekretar sekcijo za razvoj političnega sistema. Torej bom po novem od ponedeljka do petka v Beograjčan, konec tedna pa se bom vračal v Kamnik. Glede na zadolžitve, ki jih bom še naprej opravljal v naši republiki, pa tudi v občini, bom verjetno potoval še kak drug dan v tednu, ne samo ob ponedeljkih in petkih,« je pojasnil svojo novo delovno zadolžitve, in dodal, da novo funkcijo za zdaj bolj pozna le teoretično. »Glede na naloge, ki so v organizacijskem smislu usmerjene v koordiniranje dela v sektorju za politični sistem, bodo seveda v ospredju spremembe ustave, spremembe in dopolnitve sistem-

ske zakonodaje in druga tako imenovana sistemska vprašanja, dalje razvoj delegatskih odnosov in delegatskega sistema, volilnega sistema, potem uresničevanje ustavnosti in zakonitosti ter družbene kontrole in dogovornosti. Pa še cela vrsta drugih vprašanj, ki so temeljna za razvoj naše samoupravne socialistične družbe. Kaj več bom lahko povedal, ko bom imel vsaj nekaj praktičnih izkušenj.«

Milana Mariniča sicer mnogi poznajo, pa vendar, kakšna je njegova »osebna izkaznica«.

»Novembra letos bom izpolnil 35 let, v delovni knjižici je zabeležen približno enajst in pol let delovne dobe. Moja narava je študijska, nenehno me preganja, pripeljala me je do dveh visokoskolskih diplom, na elektrotehniko in ekonomijo. Odhod v Beograd mi bo začasno preprečil nadaljevanje študija prava. Vendar pa mi bo znanje, ki sem ga že pridobil z izpiti na pravnem študiju, gotovo zelo koristilo prav pri moji novi zadolžitvi.«

In o družbenopolitični aktivnosti. »Vleče se že od predsednika mladinske organizacije na

kamniški gimnaziji, prek kluba kamniških študentov in vodenja OK ZSMS Kamnik, do profesionalnih in številnih volonterskih zadolžitve v zvezi komunistov, SZDL, v delegatskih klopeh občinske in republiške skupščine, samoupravnih interesnih skupnosti, v fakultetnem svetu fakultete za naravoslovje in tehnologijo, itd.«

Pa občutki ob odhodu v Beograd? »Bolj ali manj so taki kot vedno, ko gre človek na novo dolžnost, na obveznost z novim, to pot bistveno širšim delokrogom. V tem primeru bo namreč zelo pomembno poznavanje dogajanj in razmišljanj v vsej naši državi oziroma v republikah in pokrajinah. To pa so razsežnosti, ki seveda vsakogar, ki odhaja na delo v Beograd, dodatno skrbijo, istočasno pa v nekem smislu tudi privlačijo. Delo v jugoslovanski prestolnici namreč pomeni, objektivno gledano, tudi veliko možnost za širjenje lastnega obzorja.«

Milano Mariniču želimo čim uspešnejše delo in čim bolj prijetno pogosto potovanje iz Kamnika v Beograd in nazaj. J. T.

Če boste ob tej sliki pomislili na kraško burjo, se motite.

Krivca za polomljene znake sta lahko le dva: »otroška« objestnost in (ali) »stric« alkohol.

(Foto: Matic Romšak)

Kamniška Bistrica — še veliko problemov!

Krajevna skupnost Kamniška Bistrica je površinsko ena največjih skupnosti v občini, obsega namreč območje od Spodnjih Stranj in Stolnika, prek Stahovice, vse do Kopske in doma v Kamniški Bistrici, ki že meji na sosednjo kranjsko občino.

Ker velika površina zahteva precej cestnih povezav in tudi njihovo vzdrževanje, nastopajo tu prvi problemi. Vendar so ceste, za katere skrbi KS sama, dobro urejene, vsako leto pa pridajajo nove metre asfalta k že obstoječim površinam. Lani so tako dobili novih 1900 metrov asfalta, ki se mu tudi letos ne nameravajo odreči, saj bodo med drugim poskušali asfaltirati cesto v Stolnik. Ravno tako bodo sredstva za razširitev ceste v Kregarjevo in morebiti celo za nadaljevanje del na cesti v Bistričko; slednje le v primeru, če bodo zagotovljena sredstva občinske samoupravnosti interesne cestno komunalne skupnosti. Zemeljska dela za novih 600 metrov ceste do domačije Zvržinovih, kjer do sedaj sploh ni bilo cestne povezave, pa so že v teku.

Ob cesti sodi javna razsvetljava, ki jo na nekaterih mestih naveda zob časa, drugod pa jo razširjajo. Predvidoma sta sedaj na vrsti zaselka Županje njive in Bistrička, z dvema novima prižigališčema na trafa postaji. Skupna predračunska vrednost prve faze

znaša 320 milijonov. Ker se marsikomu to zdi veliko, povejmo, da samo omarica za prižiganje skupaj s soglasjem stane 35 starih milijonov!

Preskrba z vodo je sicer prioriteten pomena, a je lansko dolgo poletje krepko načelo mišljenje krajanov o njihovi dobri in predvsem zadostni količini pitne vode. Premajhno zajetje, na več krajih razpokane cevi, kratka preslabo vzdrževan cevovod je bil krivec za pogosto pomanjkanje vode, predvsem v višje ležečih predelih.

Z obilico prostovoljnih delovnih ur, vloženih v novo zajetje, je tudi to postalo preteklost.

Pozimi problemov z vodo na srečo ni, so pa pri zimski službi,

točneje pri pluzenju snega na cesti v Stolnik. Kooperant Cestnega podjetja, ki skrbi za ta del ceste, je namreč odpovedal sodelovanje. Ostali kraji so bili zgledno in hitro spluženi, upajmo da bo z nabavo novega pluga, tretjega po vrsti, težav s snegom manj.

Delovni in finančni program s tem še ni končan, saj vsebuje tudi večjo pomoč vsem društvom, ki delujejo na območju krajevnih skupnosti, in odkup zemljišča za začetek gradnje prepotrebne mrliške vežice. Planirati je lahko s polno mošnjo denarja, vendar tega ni dovolj za vse potrebe. Temu je krivo tudi slabo povezovanje in sovlaganje vseh podjetij, ki delujejo na območju krajevnih skupnosti.

KS Kamniška Bistrica je ena večjih v občini Kamnik ...

Osebnost izkaznica krajevnih skupnosti:

V petnajstih naseljenih krajih živi 1770 prebivalcev. Z najnovejšimi potrebščini se zalaga v klasični in samopostrežni prodajalni (obe last ABC Pomurka — Kočna Kamnik). Poleg Kočne imajo v kraju svoje enote še Gozdno gospodarstvo, SGP Graditelj in Komunalno podjetje. Obrtnikov je 27, od tega jih ima devet prijavljeno samo popoldansko obrt.

Krajani so dejavni v športnem, turističnem in gasilskem društvu, ter v krajevni organizaciji ZZB NOV.

Predsednik sveta KS je Janez Čevka, predsednik skupščine Janez Turnšek, predsednik KK SZDL pa Andrej Kregar.

Krajevni praznik — 9. junij.

Iz doma upokojencev

Poslovil se je naš Jože

Konec aprila smo se v Domu upokojencev zbrali na poslovilni sestanki, ker odhaja v pokoj naš zvesti hišnik Jože Repnik. Bil je z nami, kar Dom obstaja, to je celih 12 let; prvi direktor Doma, Peter Kladnik ga je prosil, naj prevzame to službo. Ostal je pri nas vedno iskan in nepogrešljiv. Za njegovo prizadevanje in vestno delo so se mu zahvalili uslužbenci Doma z direktorico na čelu, in tudi oskrbovanci, hvaležni za vse njegove usluge. Ob zakuski, ki nam jo je priredil v slovo, smo izrazili svoje obžalovanje, da odhaja od nas in ocenili ves njegov trud in prispevek v korist našega Doma.

Brez njega, hišnika Jožeta, si nismo mogli prav zamišljati našega dneva. Navsezgodaj je prihajal in poskrbel za hišo, kar je bilo potrebno, npr. dostava, kurjava, popravila, vedno prijazno nasmejan. Imel je še poseben odnos do starejših ljudi, saj je skušal z uslugami dvigati razpoloženje in spodbujati z dobro besedo. Ni se zbal truda, ne v hiši, ne zunaj nje. Rad je poskrbel za zunanji izgled Doma, kosil, obrezoval drevje, urejal nasad, za kar je bil pohvaljen od strokovnjakov iz Volčjega potoka.

Z nikomur ni bil navzkriž, ne z uslužbenci, ne z oskrbovanci, saj je želel vsem samo ustreči. Z ve-

seljem je opravljal svoj poklic, in tudi ni bil nikoli bolan v vsej svoji delovni dobi 40 let. Torej smo se lahko vedno zanesli nanj, da nam je pomagal reševati se v naših težavah in nepriključih. Tudi z marsikatero vožnjo nam je rad ustregel. Lahko rečemo, da nam je pomagal do ugodnejšega bivanja v hiši, in da ga bomo zelo pogrešali. Ostal nam bo vsem v najboljšem spominu, in veselilo nas bo, če se bomo še srečali.

Želimo mu prijeten odhodi po napornih delovnih letih in še veliko zdravlja! Delo na vrtu in njivi pa naj mu bo doma v Vrhpolju v veselje!

M. LAVRIČ

Morda bo v bodoče vse skupaj zaživel; samoupravni sporazum med KS in Rudnikom kaolina in kalcita slednjega ob povečanju njegovih kapacitet obvezuje k večjim vlaganjem tudi v komunalno infrastrukturo kraja. Do konca letošnjega junija naj bi rudnik po decembrski revalorizaciji prispeval 1,4 stave milijarde za gradnjo enostranskega pločnika od križišča v Stahovici do Spodnjih Stranj, vendar še svoje prejšnje obveznosti ni izpolnil v roku, in se marsikdo upravičeno sprašuje, kako bo tokrat!

V skrbi za čisto okolje je KS kupila dva nova zabojnika za odpadke (v planu sta še dva) in ju postavila na ustrezna mesta v Stolniku in Županjih njivah, vendar s tem problem divjih odlagališč še zdaleč ni rešen. V ta se namreč dan za dnem stekajo novi odpadki, ki navezadnje kvarijo tudi turistično podobo kraja, če prezremo še pomembnejše ekološke vidike. Videz kvari tudi »obarvana« Kamniška Bistrica, ki ji poleg dobro znanih onesnaževalcev nekaj dodajo še krajinami sami z vsemogočo šaro, ki se znajde na obrobju reke.

Tudi PTT storitve, s tem mislim na možnost pridobitve telefonskega priključka, so izredno slabe, ker sploh ni novih telefonskih števil, javna govorilnica pa je na vsem obsežnem področju samo ena. Veljalo bi razmisliti tudi o napeljavi kabelele televizije, saj marsikatero gospodinjstvo spremlja samo en televizijski program.

Želje in hotenja so velika, žal v dani situaciji niso vedno tudi resljiva, vendar bodo z delom in vsestransko pomočjo vseh krajanov tudi uresničljiva.

Že prvi dan je prodaja dobro stekla

Kamnik in turizem

Kamničani večkrat poudarjamo, da živimo v turističnem mestu z bogato tradicijo. Spomnimo se samo znamenitega zdravilišča, ki je neslavno propadlo.

Kamnik takorekoč ne more ponuditi turistu ničesar drugega kot zgodovinske znamenitosti in kup bolj ali manj uglednih gostinskih lokalov. V času turistične sezone, ko Kamnik obišče precej tujih in domačih turistov, si ti v soboto ali nedeljo ne morejo kupiti niti razglednice, kaj šele spominček. Seveda ni treba posebej poudarjati, da sta sobota in nedelja najbolj zanimiva dneva za enodnevne izlete. Enodnevni izlet v mesto tik pod Kamniškimi Alpami je lep in zanimiv, še posebej sedaj, ko imamo zaprtο mestno jedro in bi se dalo od turizma še mnogo več dobiti. Turizem je, ne samo pri nas v Kamniku, krava, ki je nihče noče pomolsti, pa naj pritekajo dinarji ali devize, ki se zaradi malomarnosti stekajo v žepu zasebnikov.

V Kamniku ne znamo izkoristiti niti tistega, kar že imamo. Kapelica na Malem gradu, mestne cerkve, muzej na Zaprakah, rojstne hiše znamenitih meščanov, planšarsko naselje na Veliki planini, pa še kaj sem pozabil.

Pa pojdemo lepo po vrsti: kapelica na Malem gradu, eden naj-

večjih romanskih spomenikov Evrope, že vrsto let propada. Zakaj? Ni denarja za obnovo. Toda, če bi kapelico ponudili na ogled turistom ter postavili primerno vstopnino za ogled celotnega kompleksa Malega gradu skupaj z legendo o Veroniki, se bi zagotovo nabralo nekaj sredstev, seveda ne dovolj, vendar bolj nekaj kot nič.

Skozi mesto bi lahko organizirali vodniško službo, kar zagotovo ne bi bilo težko, saj je Turistično društvo Kamnik že pred leti izobrazilo osemnajst lokalnih vodičev, ki le ob redkih priložnostih vodijo večje skupine v organizaciji potovalnih agencij. Za individualne turiste, predvsem tuje, ne poskrbi nihče.

Zapriskega muzeja večina turistov sploh ne obišče, saj je pot na Zaprice slabo označena, v muzeju pa je obiskovalec prepuščen samemu sebi in napisom na steni. Vstopnina je smešno nizka; kako malo cenimo svojo zgodovino!

Velika planina je s svojimi naravnimi lepotami izkoriščena le pozimi, če je dovolj snega, poleti pa le redki turisti zaidejo tja gor; izjema so domačini in delavci tovarn, ki imajo na Veliki planini svoje koče. Čudvit razgled in ogled planšarskega naselja je tudi

vreden svojega denarja, vendar večina obiskovalcev, ki zaide v ta del Slovenije, niti ne ve, da je v bližini tak prijeten kraj kot je Velika planina. Dober zemljevid z označbami lokalnih znamenitosti v središču mesta bi še kako prav prišel.

Letos se je vendar nekaj premaknilo. V soboto in nedeljo lahko opazite na Titovem trgu stojnico, na kateri so razstavljeni spominki in razglednice Kamnika. Mladi prodajalci — člani Turističnega krožka osnovne šole Frana Albrehta, ki jih vodi njihova učiteljica zemljepisa Hermina Sinkovec, so dobro zastavili. Vključili so se v Turistično društvo Kamnik kot turistični podmladek in začeli s prodajo spominkov. Že prvi dan je bilo veliko zanimanja. Kamničani, ki takšne stvari lahko kupujejo le ob redkih priložnostih, kot so Dnevi narodnih noš, so pokupili precej razglednic, značk in klobukov.

Kot ena lastovka se ne prinese pomladi, tako tudi mladi prodajalci, še osnovnošolci Božo, Bojan in Bachtial, ne bodo rešili kamniškega turizma. Turizem smo mi vsi, le tako bo Kamnik spet postal turistično mesto.

DAMJAN GLADEK

S Heleno in Tomažem o tekmovanju za Cankarjevo priznanje

Dijaka naše šole, Tomaž KLINAR in Helena DOBROVOLJC, sta na republiškem tekmovanju za Cankarjevo priznanje dosegla najvišji možni nagradi. Tomaž Klinar je bil prvi v skupini tretjih in četrth letnikov, tekmovalje pa je vsebovalo poznavanje literature Gruma in Kafke, test iz slovenskega jezika in spis na literarno temo. Helena Dobrovoljc je bila zmagovalka v skupini, v kateri so se učenci prvih in drugih letnikov srednjih šol pomerili v poznavanju pripovedništva Miška Kranjca, pisali spis, motiviran z njegovimi deli, preverili pa so tudi svoje poznavanje slovnicih in pravopisnih zakonitosti slovenskega jezika.

Tako Helena kot Tomaž sta učenca naravoslovne usmeritve, zato me je zanimalo, zakaj sta se odločila prav za tekmovalje iz materinskega jezika. »Tekmujem že tretje leto,« je dejal Tomaž, »v prvem letniku pa me je navdušila naša mentorica, prof. Mojca Poznanovičeva. Privlačno se mi je zdelo, da se pomerim v znanju, ki ni predpisano z učnim programom. Letošnja tema mi je še posebej ugajala, vseeno pa bi dodal, da pre malo poznamo slovenske klasike.«

»Veseli me branje in besedno oblikovanje,« je nadaljevala Helena. »Med razpisanimi knjigami mi je najbolj ugajala Kranjčeva Povest o dobrih ljudeh, zato ne bi, četudi bi imela možnost izbire, ničesar spreminjala.«

Kako pa potekajo priprave na tekmovalje?, me je najprej zanimalo. »Postopoma in dolgotrajno,« je takoj povzela Helena. »Pripravljali smo se nekaj mesecev, in sicer po skupinah. Najbolj so mi ugajale razčlenitve literarnih predlog, pa tudi vaje za ponovitev jezikovnih poglavljev so bile dovolj zanimive.«

Tomaž je Helenin odgovor samo dopolnil in dejal: »Pri pripravi na tekmovalje je zelo pomembno sodelovanje vseh tekmujočih in delo mentorice, saj nam pomaga z literarnoteoretičnimi izpiski, slogovnimi analizami in jezikovnimi vajami, ki pridejo na tekmovalje še kako prav. Dovolj dela pa ima tudi sam, saj moram za vsako tekmovalje prebrati nekaj knjig in se tudi naučiti zajetno količino podatkov. Največ težav mi je letos povzročalo odkrivanje sloga in skrite simbolike.«

Z doseženim sta gotova zadovoljna. Ti, Tomaž, pa si prav na tem tekmovalju že dosegel lepe uspehe. Ali menita, da pomen takih tekmovalj lahko merimo s tekmovalnimi uspehi?

»Nikakor ne,« mi je Tomaž skoraj segel v besedo, »zadovoljstvo ti nudi že odkrivanje doslej neznanega in pridobljeno znanje, ki se ga ne da meriti z uspehom na tekmovalju.«

»Taka tekmovalja prispevajo predvsem k splošni razgledanosti,« je nadaljevala Helena, »vseč pa mi je tudi, da postopno razkri-

vam tisti del besedne umetnosti, ki bi mi morda za vedno ostal neznan.«

Ali poskušata tudi sama ustvarjati?, sem dalje poizvedovala.

»Poskušam že, ampak samo poskušam,« je bila jedrnatna Helena. »Pišem dnevnik,« je bil še krajši Tomaž.

S čim pa se še ukvarjata v prostem času?, sem poskušala spodbuditi njuno zgovornost.

»Ne delam nič posebnega, preberem vse, kar mi pride pod roke, vseh mi je tudi šport, čeprav se z njim ne ukvarjam aktivno,« je odgovorila Helena. »Ne vem, če je kaj lepšega in za mestnega človeka bolj osrečujočega, kot je težka gorska tura v lepem vremenu,« je brez premisleka odvrnil Tomaž.

V čem pa je nadaljnji smisel takih tekmovalj?

»Predvsem v množičnosti,« je odločno odgovoril Tomaž, »v spoznavanju doslej neznanega, v odkrivanju lepote slovenskega jezika. Ob tem bi dodal, da me veseli, ker je bilo na šoli letos že več kot trideset tekmovalcev, saj nas je pred dvema letoma tekmovalo le sedem. Rad bi se zahvalil tudi najini mentorici, tov. Poznanovičevi, ki nas je z enako vnemo pripravljala tudi prejšnja leta, doseženi uspeh je sad vztrajnega dela in medsebojnega sodelovanja.«

Seveda me je ob zaključku zanimalo, ali bosta moja sogovornika tudi prihodnje leto sodelovala na tekmovalju za Cankarjevo priznanje.

»Bom še poskušala,« je hudo mušno odvrnila Helena. Tomaž pa je bil še krajši: »Nikoli se ne ve!«

NUŠA POHLIN
SENŠ Rudolfa Maistra

Slabih ocen je kar preveč

Z ravnateljico Srednje ekonomske in naravoslovne šole Rudolfa Maistra v Kamniku, **Vando Rebolj**, smo želeli razpravljati o polletnem učnem uspehu naših dijakov in zvedeti za izglede kamniškega srednjega šolstva v naslednjih letih.

Koliko dijakov in oddelkov je letos na šoli?

Letos se pri nas šola 830 učencev v 26 oddelkih.

Kaj bi poudarili glede njihovega polletnega učnega uspeha?

Ob polletju šolskega leta 1986/87 je nekaj manj kot četrtina učencev »pridelala« negativne ocene. Največ jih je bilo pri matematiki (kar 120), pri angleškem jeziku pa letos le 68, kar je za polovico manj kot npr. leta 1983/84, ko jih je bilo več kot pri matematiki. Razlog za izboljšanje lahko pripišemo učni pomoči, ki jo organizira naša šola glede na želje razreda, v obliki skupinskih inštrukcij. Nekaj več pa so gotovo napravili tudi učitelji v osnovni in srednji šoli pri premagovanju previse stopnice med osnovnošolskim in srednješolskim učnim programom.

Omenili ste, da je statistična analiza uspeha pokazala pri kemiji višjo povprečno oceno kot pri sorodnih predmetih.

Učiteljem kemije smo svetova-

li prilagoditev kriterijev tako, da se bo potrebno za višjo oceno bolj potruditi.

Kaj pa dijaki s tremi ali več nezadostnimi ocenami in neocene učenci?

Obojih je letos veliko. Prvih je največ med prvošolci. Potrebnovali bodo več pomoči in tudi napotkov za izbiro najustrežnejšega nadaljnjega šolanja. Neocenejeni pa so učenci večinoma iz upravnih razlogov (bolezen, vrhunski šport), nekaj pa se jih je izmikal o preverjanju znanja. Najprej bomo skušali za to najti vzroke in jih odpraviti, hkrati pa pedagoško ukrepati.

Bi bilo potrebno še kaj dodati?

Najuspešnejši razred na šoli po deležu pozitivnih učencev je bil zadnji letnik prodajalcev. To zagotavlja, da bomo dali združeno delu dobro generacijo s tem poklicem. Prav zdaj uspešno opravljajo svoje praktično izpolnjevanje po kamniških in domačinskih trgovinah.

Kako bo s kamniškim srednješolstvom v prihodnjih letih? Se povezuje s potrebami združene dela in s sosednjo domačjsko občino?

V našem združenem delu se je v minulem letu nekaj pomembnega premaknilo: bolj kot v preteklosti se je začelo zavzemati za

šolstvo, za našo šolo in s tem za svoje bodoče kadre. Tako smo na naši šoli z veseljem pograbili priložnost in naš bodoči razvoj trdneje naslonili na te želje in potrebe. Z domačjsko občino nam je uspelo poiskati skupne kadrovske potrebe in se dogovoriti, kako si bomo prizadevali za srednje šolstvo.

Katere potrebe po delavcih se kažejo?

V Kamniku ugotavljamo, da potrebujemo več visoko in višje izobraženih delavcev. Najpogostejša podlaga za študij pa je naravoslovno matematična dejavnost. Zato smo se trudili, da bi v to usmeritev vpisali za en oddelk več učencev. Lesarska industrija v domačjski in kamniški občini je že dolgo opozarjala, da taka razmestitev šol, ki ne omogoča priliva usposobljenih delavcev, ni ustrezna. Šola naj pride bližje tovarni! Ne le zato, ker bo potem učencev in bodočih delavcev zanj več, ampak tudi zato, ker se šola in tovarna tako lahko bolj dopolnjujeta in bogatita.

Najbrž ni šlo brez težav?

Prepričani, da smo na pravi poti, smo se spoprijeli z vsemi ovirami v republiki in regiji in hkrati v svojem okolju začeli boj za vse, kar je za to potrebno: za ustrezne učne prostore, opremo, učitelje in seveda učence.

Je informativni dan za osnovnošolce pokazal zanimanje za jesenski vpis na SENŠ?

Da, na informativnem dnevu se nikoli ni bilo toliko učencev kot letos (kar 51% več kot lani). Obisk nas je kar malo presenetil. Tudi prijave za vpis potrjujejo uspeh: 88 učencev se je prijavilo za naravoslovno-matematično usmeritev, kar je za en oddelk več kot lani. Vsi prijavljeni učenci, razen dveh, so odlični in prav dobri, zato pričakujemo, da bodo vsaj tako uspešni kot njihovi številčno skromnejši predhodniki, 35 učencev se je prijavilo za lesarstvo; oddelk smo torej napolnili, zdaj pripravljamo vse potrebno; 23 učencev se je prijavilo za prodajalce; 218 učencev se je prijavilo za ekonomske in komercialne tehnike. Teh je nekaj več, kot smo jih razpisali, vendar pa upamo, da se bomo s preu-

smerjanjem ognili najneprilnejšemu, kar lahko doleti osmošolca: sprejemnim izpitom. Doslej nam je to vedno uspelo.

Ali so ti podatki z informativnega dne kako uporabni?

S temi podatki bomo zaprosili za povečanje vpisa za en oddelk naravoslovno-matematične dejavnosti in za en oddelk ekonomske usmeritve. Tako naj bi jeseni vpisovali na SENŠ v 3 oddelke naravoslovno-matematične usmeritve, 6 ekonomsko-komercialnih oddelkov ter v 1 oddelk lesarstva, torej skupaj z vsemi drugimi letniki kar 29 oddelkov!

Tovarišici Rebolj smo se zahvalili za obširno analizo polletnega uspeha naših dijakov in obetavnega vpisa za šolsko leto 1987/88;

NUŠA POHLIN,
Novinarski krožek
SENS

Reke umirajo

Naše reke so vedno bolj onesnažene. Tudi Kamniška Bistrica, na katero smo bili nekdanj ponosni, ni več tako bistra. Tudi življenja v tej reki skoraj ni več.

Kamniška Bistrica izvira pod Kamniškimi planinami. Ob izviru je zelo čista in bistra. Svoje ime zapusti že v Stahovici, ob tovarni kalca. Tudi nekatere druge gospodarske organizacije v občini so veliki onesnaževalci vode. Čistilne naprave le delno opravljajo svoje naloge. Nekateri so kanalizacijo in druge odplake speljali naravnost v vodo.

Z rastočim številom prebivalstva v občini narašča tudi količina gospodinskih odpadkov. Z rastjo proizvodnje naraščajo tudi industrijski odpadki. Kakšne bodo posledice takšnega razvoja in kako ga bo narava prenesla?

Živimo v nenehnem razvoju industrije, po drugi strani pa si z razvojem uničujemo življenje. Se vedno je čas, da poskrbimo za čistočo naše žuboreče Kamniške Bistrice in ohranimo naš naravni biser.

Anita Mejač, 4. a
OŠ Toma Brejca, Kamnik

Odmevi, polemike, kritična mnenja

Poškodovan spomenik NOB na Perovem

V zadnji, praznični številki našega glasila (20. 4. 1987) je bil objavljen zapis z gornjim naslovom, ki ga je poslal član ZB Alojz Konda.

Zapis je budil kar precej zanimanja in polemike med udeleženci NOB in na občinskem odboru ZB NOV Kamnik.

Pozvedovanje o tem dogodku in ugotavljanje dejanskega stanja kaže naslednje:

Zapis o tem dogodku – poškodovanje spomenika – ni točen. Spomenik, ki ga članek obravnava, ni bil vandalsko poškodovan, ampak zaradi avtomobilske nesreče, ki se je zgodila 15. 8. 1986 ob 18.15, o čemer je bil občinski odbor ZB NOV Kamnik obveščen s pismom Postaje milice Kamnik št. 12-50/130-86 26. 8. 1986.

Povzročitelj te nesreče je bil ugotovljen (z imenom in priimkom), proti njemu je sprožen po-

Moja (novinarska) praksa v Kamniškem občanu

»Dober dan«, sem potihoma začela, ko je prišla tovarišica Mejačeva, strokovna sodelavka v Kamniškem občanu. Odklenila mi je vrata in... prvič sem se znašla v uredništvu občinskega glasila na Titovem trgu 9. Sestavljata ga dva prostora, opremljena s pisarniškim pohištvo... Kaj več si nisem upala pogledati, saj res še nisem, prav nikoli nisem bila v uredništvu kakšnega pravega časopisa. No, ja, v redakciji našega šolskega glasila sem že bila... raje ne rečem kolikokrat, dostikrat, vendar to ni tisti pravi občutek, ki te navdaja, ko pomoliš zvedave oči v uredništvo pravega »odraslega« časopisa.

Obvezno rokovanje: »Vera Mejačeva«,... »Tanja Mezga«... »Jaz ti danes prav veliko ne bom mogla povedati, ker sem grozno prehlajena, pa še na sestanek moram«... Uf, saj mi je bilo vseeno. Važno je, da sem tu in dolgočas mi prav gotovo ne bo.

Sedim za leseno pisalno mizo in pakiram časopise za naslovnike... Mejačeve ni več, sama sem v sobi, lepim ovoj, naslove, znamke... Šele sedaj si upam malo poškliti naokoli... Lep prostor, vsepovsod polno prekrasnih rož... Le kdo je tak vrtinar?... V stekleni vitrini čepi majolika, dve... kamniški simbol... naslikan grb... Na kupih Kamniški občani... Vidi se, kje si...

Občutki so mešani. Sem sem prišla na informativni dan, ki ga je organizirala naša šola (OŠ Komenda-Moste) za učence sedmih razredov. Izbrala sem si novinarstvo. Vsakdo si je pač izbral, kar ga zanima, da se bi laže odločili za nadaljnje šolanje.

Drugi so si izbrali mehaniko, veterino, kozmetiko, šiviljstvo, tajništvo... kar pač koga privlači. Kolikor ljudi, toliko različnih okusov... Na to delovno prakso so nas poslali tudi zato, da začutimo utrip delovnega dne. Delovni čas novinarjev je skoraj neomejen. Novinar je pač tam, kjer se dogaja kaj zanimivega za časopis...

Vstopila je novinarka Romana Grčar. Predstavljaje: »Romana«... »Tanja«...

Na privlačen način mi je razložila nekaj novinarskih pojmov: poročilo, vest, fotovest, intervju... Izobraževala se je štiri leta, pa še štiri, pa... dolgo... Srednje šole za novinarje kratko malo ni... Najprej gimnazija, nato fakulteta...

Najin zanimiv pogovor je zmotilo trkanje na vrata. Vstopil je mož z brki in Romani oddal zahvalo. Pomislila sem: »Že druga danes... vmes pa še prispevki za časopis, pa tudi prodajalci zelišne kozmetike se najdejo... Dolgčas ni...«

Lepila sem naprej. Moji mentorici sta bili na terenu, po opravi: Mejačeva je odnesla »občane« na pošto, Romana pa je odšla poslikat asfaltiranje vaskesce, razkopano teniško igrišče in zapuščen kamniški bazen... Romana je že nazaj... priporočila mi je knjigo Mance Košir: »Mladi novinar«... prelistavam pa knjigo, ki je delovni pripomoček za malo bolj odrasle novinarje – »Novinarska delavnica«... Zanimivo...

Kmalu se bo pritihovala ura za odhod, a ne za vedno. Upam, da se bom še kdaj vrnila k temu super »občankama«, posebej Romani... Takšen poklic, kot ga ima ona, bi mi bil pa res všeč, ni kaj!

Še drugič na svidenje v uredništvu Kamniškega občana!

TANJA MEZGA

Novinarska šola

Kot smo že napovedali v prejšnjih številkah Kamniškega občana, se je v soboto, 18. aprila, pričela novinarska šola, ki bi bila novost za dokaj neaktivno kamniško mladino. Prvo soboto nas je obiskala in nam pripravila pogovor Jana Taškar. Zbralo se nas je le deset mladih Kamničanov, kar kaže na splošno nezanimanje med mladimi.

Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica Kamniškega občana in že dolgo vrsto let uspešna in znana novinarka, nam je povedala veliko zanimivega z njenega delovnega področja. Predstavila nam je celoten proces nastajanja časopisa Delo, pri katerem je zaposlena kot novinarka v notranjepolitичni redakciji. Povedala nam je še nekaj o poročilu, vesti, komentarju in uvodniku. Zvedeli smo, da se v novinarstvu piše v obliki piramide, vest mora biti kratka, vendar mora odgovoriti na vprašanja kdaj, kje, kdo, kako, zakaj, ipd. V poročilu se po osnovnih vprašanjih obširneje sporoča o dogodku. V komentarju avtor razmišlja s svojo glavo... Naši sogovorniki smo zastavili nekaj vprašanj, na katera je rada odgovorila. Torej, mladi Kamničani, kot vidite smo se v novinarski šoli seznanili z zanimivimi stvarmi iz novinarstva. Če ste radovedni in imate v soboto vsaj urico prostega časa, se nam pridružite.

SAŠA MEJAČ

Srečanje s pesnico Sašo Vegri

Tudi letos smo člani literarne krožka SENŠ Rudolfa Maistra pripravili srečanje s slovenskim literarnim ustvarjalcem. Tokrat smo povabili pesnico Sašo Vegri, ki je kot knjižničarka Pionirske knjižnice v Ljubljani tudi sicer v nenehnem stiku z mlado generacijo.

Po recitalu, v katerem smo predstavili pesmi iz njenih zbirk Mesečni konj, Naplavljeni plen in Zajtrkujem v urejenem naročju, je umetnica sama spregovorila o svojem življenju in ustvarjalnem delu. V pogovoru nam je razkrila, da je bila našega povabila zelo vesela, saj do sedaj ni bila velikokrat gost srednješolske mladine. Duhovito in zanimivo je odgovarjala na naša vprašanja o nastajanju pesmi, o pesniškem navdihu, občutkih, ki pesnika prevevajo ob izidu pesniške zbirke, seveda pa tudi o odnosu do mlajše generacije naših pesnikov. Ura, namenjena klepetu, je hitro minila, za slovo pa nam je prebrala še svojo najnovejšo pesem, ki pomeni novo, zrelejšo stopnjo v njenem pesniškem izrazu.

Zanimanje za srečanje s Sašo Vegrijevo je bilo med učenci veliko, odkrit in sprossen pogovor pa bo morda nekaterim mladim ustvarjalcem spodbuda, da nadaljujejo svoje pesniško snovanje. Skratka, prijetno nam je bilo druženje z našo gostjo, zato se bomo potrudili, da bomo večkrat imeli priložnost prisluhniti živi umetnikovi besedi.

Polona Burja,
SENSRM, Kamnik

Obiskali so nas operni pevci

Učenci predmetne stopnje OŠ Duplica smo imeli zadnji dan v marcu kulturni dan. Zvedeli smo, da nas bodo obiskali znani operni pevci Ladko Korošec, Sonja Hočevar in Rajko Koritnik.

Večina nas je bila malo razočarana, saj veste, nam mladim je ljubša moderna glasba, ne pa operna, klasična, a smo bili že ob pričetku nastopa prijetno presenečeni. Hudomušni nagovor Ladka Korošca, čudovita, spevna glasova Hočevarjeve in Koritnika so v kino dvorani na Duplici pričarali izjemno vzdušje. Vsaki točki je sledil bučen aplavz, še posebej pa nam je bilo všeč, ko sta v duetu pela Sonja Hočevar in Ladko Korošec. Ob koncu smo se jim učenci, učitelji in ostali delavci naše šole s šopki zahvalili za izjemno predstavo. Nastop opernih pevcev nam je dal vedeti, da je lahko tudi operna glasba zelo lepa in škoda je, da jo mi mladi tako malo poslušamo in spoštujemo.

Barbara Božič
nov. krožek OŠ Duplica

Popravek

V 7. številki Kamniškega občana je v članku Titanove smučarske vezi za skakalce prišlo nehoti do dveh napak:

– smučarsko društvo Strahovica in ne Stahovica

– skakalec Krištof Gašpirc in ne Gašper Krištof

Mala Drčar in njenih plodnih 70 let

Kar težko je pisati o človeku, s katerim si delal in se srečeval dolga leta na različnih področjih, pa nisi nikoli razmišljal o njem kot človeku sotovaršju, ga tako ocenjeval in tehtal. Težko je pisati o slavljenki tudi zato, ker ne bi hotel izpustiti kaj pomembnejšega in hkrati zato, da ne bi ustvaril pri bralcih občutka, da predstavljamo slavljenko in njeno življenje v preskromnih besedah. Mala Drčar sodi med tiste ljudi, ki so goreli in vztrajali pri svojem delu in bili z vsem srcem pripravljeni storiti še mnogo, mnogo več, kot jim je to velevala dolžnost in za kar so bili plačani.

Mala Drčar je bila rojena 3. aprila 1917 leta v Ambrusu pri Grosupljem v učiteljski družini. Osnovno šolo je obiskovala v Dvoru pri Žužemberku, gimnazijo in učiteljsko pa v Ljubljani,

kjer je maturirala 1936. Zaposlitve ni mogla dobiti tudi zaradi naprednega delovanja svojega očeta, ki je bil kazensko premeščen v različne oddošne kraje. Bil je trn v peti takratnim oblastem. Vpisala se je na filozofsko fakulteto pedagoška smer, ki pa je ni uspela končati, ker je v tem času le dobila delo, učiteljsko mesto v Sentrupertu. Leta 1940 se je poročila in leta 1941 po okupaciji na skrivaj zbežala v Ljubljano. Preko sestre, Ade Krivic, se je že leta 1942 tesno povezala z OF in od tedaj dalje je bilo njeno delo neprekinjeno vtakano v ilegalno življenje Ljubljanec. Pri njej doma so se zbirali ilegalci, prek nje je potovalo propagandno gradivo, pri njej so se srečevali organizatorji in z njenim sodelovanjem je rasla skrb za otroke organizatorjev vsaj. Nešteto krat je delala načrte skupaj z Zihorlovo mamo,

zato je bilo njeno življenje v nenehni nevarnosti. V Ljubljani je dočakala osvoboditev.

Kmalu po vojni se je vrnil živ tudi njen oče. Na njegovo glavo je okupator razpisal visoko nagrado, mati je bila preganjana in po zaporih, pa je vendarle preživela vojne grozote.

Kmalu se je selila s svojo družino v Litijo, kjer je ostala do 1957. Delala je na različnih področjih, zlasti jo je vlekel delo z mladimi, zato jo ves čas srečujemo v družini prijateljev mladine, organizirala je šolske kuhinje, seveda pa je nadvse prizadevno delala v SZDL in drugih organizacijah.

Po prihodu v Kamnik, 1957. leta je delala na občinskem komiteju ZK SZDL, aktivno je bila prisotna v življenju drugih organizacij in društev. Nikoli ni štedila svojih moči. Vedno je bila v

središču akcije. Nadvse prizadevno se je spoprijela z organizacijo dijaškega doma in organizacijo celodnevne varstva, pa tudi s sedanjo šolo s posebnim programom. Organizirala je društva prijateljev mladine v Kamniku in Duplici. Vključena je bila v delo šolskih svetov in angažirano delala v ZUIM, kar 8 let. Nekaj časa po upokojitvi je delala tudi v društvu upokojencev Kamnik.

V šolstvu je redno spremljala delo šolskih kuhinj in tudi sicer je bila njena misel pri šolskih otrocih in njihovih problemih.

Med kramljanjem o njeni prehojeni poti življenja je večkrat poudarila, da ji ni žal dela in bi se zopet vključila, če bi ji to dopuščalo zdravje. Nima občutka osamljenosti in ni zagrenjena. Vesela je vsakega napredka. Srečna je, ker jo vsako leto obiš-

čejo učenci os. šole 27. julij, s ponosom govori, da njeno delo ni bilo zaman. Zadovoljna je s svojim delom, kljub revmi, ki jo pesti, optimistično gleda v jutrišnji dan, čeprav jo v naslednjem mesecu čaka zahtevna operacija. Še vedno je polna življenjske energije in z neprikritim zado-

voljstvom govori o svojih otrocih, Matjažu in Mojci, vsa je navdušena nad svojimi vnuki in se skupaj z njimi veseli vseh njihovih radosti in uspehov.

Z možem Ernestom živita v Kamniku na Medvedovi ulici in sta vesela vsakega obiska njenih dragih, vesela pa sta tudi obiskov prijateljev in njenih nekdanjih sodelavcev in znancev.

Obisk se je kar zavlekel. Obujanje spominov prikljice na dan marsikatero misel in življenjsko izkušnjo, vse pa se konča s sedanjostjo, ki po mnenju naše jubitantke vendarle ni tako kritična, le nekoliko več poguma in pripravljenosti manjka, da bi lahko hitreje prešli vse ovire.

Stisk roke ob slovesu in jasen pogled pove vse, kar je značilno za Mala Drčar. Želimo ji še veliko let v krogu svojih, ki jih ima rada, še veliko zdravja in življenjskih radosti.

STANE SIMŠIČ

Zaupanje ljudi je omajano

Redne letne konference ZB NOV Kamnik, ki povezuje udeležence NOB – člane ZB iz vseh mestnih krajevnih skupnosti, poleg tega pa še iz KS Podgorje, Vranja peč in Tunjic, se je 15. aprila udeležilo kar lepo število članov. K udeležbi je prispevala tudi sedanja gospodarska in politična situacija. Razprava, ki se je razvila po uvodnem poročilu, je zadevala številna težavna področja. Na tem območju živi 359 članov, a se njihovo število vsako leto zmanjšuje; na konferenci je sodelovalo 79 članov.

Uvodno poročilo o delu krajevnih organizacij ZB je pripravil njen predsednik Stane Najger. Govoril je zlasti o dejavnosti članov ZB, ki so kljub starosti in oddaljenosti od nekaterih aktivnosti, še vedno polno prisotni v družbeno-političnem življenju. S svojimi stališči poskušajo vplivati na dogajanje v svoji okolici. Skrb za bolne in ostarele člane je med ostalimi bila pomembna naloga v notranjem življenju orga-

nizacije ZB. Mnogi člani so bili deležni zdravljenja v zdraviliščih, mnogi so letovali v Banjolah. Tu di druga socialna in materialna vprašanja članstva so bila redna spremljevalka upravnega odbora v pretečenem obdobju. Pri prenašanju revolucionarnih tradicij na mlajše so bili doseženi določeni premiki. Intenzivno tečejo priprave za ureditev partizanske poti po kamniški občini in lahko je pričakovati, da bo to obsežno delo, ki se vleče že več let, končno zaključeno v bližnji prihodnosti.

Posebne težave za organizacijo ZB predstavljajo slab gmetni položaj članov, ki tako kot ostali delijo težave današnjega časa.

Delo ambulante za borce je bilo ugodno ocenjeno. Opravljenih je bilo precej sistematskih pregledov, le v času odsotnosti zdravniškega, odgovornega za delo te ambulante, naj bi bil določen drugi, tako da ne bi borci ostajali brez redne zdravniške oskrbe.

Poročilo in razprava nista obšla tudi nekaterih težavnosti tre-

nutka in nesmislov, ki smo jim priča v zadnjem obdobju. Zato se bo organizacija ZB morala še bolj angažirati pri razreševanju težav in s tem prispevati svoj delež pri odpravljanju vzrokov sedanjega kriznega obdobja. Borci bodo tudi v prihodnje vztrajali na sprejetih izhodiščih, zato pa je potrebno od vseh, zlasti odgovornih činiteljev, zahtevati doslednost. Ni mogoče več dopuščati razhajanj med besedami in dejanji. Priporočiti si bo potrebno ponovno zaupanje ljudi, ki je omajano, sicer ne bo mogoče uresničevati zastavljenih nalog in tudi ne realizirati zgodovinskega poslanstva. Konkretni rezultati razvoja v Jugoslaviji niso zadovoljivi. Kopičijo se težave. Sprejemajo se dobri sklepi in dogovori na vseh ravneh in forumih, toda mnogokrat ostajajo le zapisani na papirju, so v razpravi ugotavljali udeleženci konference. Borci vprašujejo, kdaj se bomo nehali sprenevedati in bežati pred odgovornostjo, ali ni že skrajni čas, da

prenehamo s tako prakso. Zaupanje ljudi v pravilne odločitve naših političnih in oblastnih organov je omajano, saj večina sedanjih odločitev in priseganje na doslednost in korektnost ni dalo zadovoljivih rezultatov.

Pojavi nacionalizma, ki smo jim priča danes bolj kot kajkoli, ne izhajajo le iz različnih materialnih pogojev dela ampak tudi kot izraz nerazumevanja položaja posamezne sredine in zgodovinskega razvoja. Bratstvo in enotnost, skovana v času NOB, postajata vse večja nujna sedanosti, zato je te pridobitve treba negovati in krečiti, drugače bo prihajalo v naši družbi še do večjega odtujenja in krepitve škodljivih tendenc.

Udeleženci letne konference so zaključili svoje srečanje v upanju, da bo leto, ki je pred nami uspešnejše, in da se bodo končno pokazali pozitivni učinki gospodarske in politične stabilizacije.

STANE SIMŠIČ

Umrla je Antonija Albreht

Aprila je prenehala biti njeno srce, in je zaspala za vedno v 102. letu življenja.

Bila je prva učiteljica Osnovne šole v Mekinjah, osnovane v letu 1911, in sestrična kamniškega pesnika in pisatelja Frana Albrehta. Vzgojila je vrsto generacij otrok in dosegla veliko uspehov, ker se je poklicu vsa razdajala. Po lepem in plodnem življenju, po srečnih letih priljubljenosti učiteljice, obiskovalke planin, ljubiteljice otrok in živali, je dočakala svojo visoko starost. Ohranila je telesno in duševno moč, ker je živela zmerno in varčno v vsem, tudi brez večjih pretresov, kot je rekla; le noge so ji zadnja leta odpovedale. Zato je pred 4 leti, potrebna zdravniške oskrbe in nege, prišla v naš kamniški Dom.

Tu smo jo imeli radi in bili z njo veseli, da je dočakala tako visoka leta. S svojo ljubeznivostjo in nasmehom nas je obdarila ob obiskih in srečanjih v našem skupnem domu, ki nas je družil. Bili smo veseli njene vedrine in poguma, saj se je do zadnjega leta udeleževala vsakdanje telovadbe in skupnih praznovanj.

Njeno lepo življenje, prilagojeno v zadnjih letih Domu, kjer je bila zadovoljna z oskrbo in nego, se je zdaj zaključilo. Pospremili smo jo na mekinjsko pokopališče, kjer so ji zapeli v slovo še njeni učenci, in je občuteno spregovoril tovariš Ciril Merčun v imenu prosvetnih delavcev. Ostala pa bo v ljubeznivem in prisrčnem spominu vsem, ki so jo poznali in spoštovali s hvaležnostjo za njen prispevek v poklicu in za življenjski vzgled.

M. LAVRIČ

S pridnostjo in kakovostjo do zaupanja

Navkljub vsem načrtom in rešitvam je drobno gospodarstvo in še posebej storitvena dejavnost v občini nezavidljivo skromna. Še slabši je položaj v posameznih krajevnih skupnostih, saj so prebivalci za vsako malenkost prisiljeni oditi v mesto ali še dlje.

Da je kaj takega včasih nepotrebno, prikazuje primer naše so-govornice Irene Burja, ki je lastnica frizerskega salona, ne v mestnem jedru Kamnika, kot bi marsikdo pričakoval, temveč v Godiču.

Vaš lokal je precej oddaljen od mesta, ste se kaj bali da ne boste imeli dovolj strank?

»Za vsako podobno investicijo, kot je moj lokal, je treba malce poguma in velika želja po samostojnosti. Tega mi ni nikoli manjkalo, pa tudi marsikatera prijateljica mi je večkrat dejala, naj začnem doma, v Godiču. Pred tremi leti sem tako odprla vrata in začela frizirati. Sprva se je kar krepko poznalo, da lokacija ni najbolj ugodna, sedaj imam pogosto dela prek glave. Na žalost so v tej stroki še vedno obdobja pred raznimi prazniki, ko si stranke dobesečno podajajo kljuko pri vratih, nato pa nastopi zatišje.«

Že smo torej pri friziranju. Kakšne so zahteve in želje vaših strank?

»V zadnjem času so vse bolj v ospredju moderne fen frizure, za katere se poleg mladim odločajo tudi starejši. Raznobarvni prameni in utrjevanje z želejem vse bolj izpodrivata klasične frizure, kot sta trajna in vodna. Moda ubira svoja pota, ki jim je potrebno slediti.«

S prebiranjem revij ali morda kako drugače?

»Takih revij pri nas sploh ni, zato dvakrat letno, spomladi in

jeseni, obiskujem izpopolnjevalni tečaj, ki ga pripravlja Ilirija-Vedrog. Tako sledim novostim, na primer, v barvanju ali striženju in jih prenesem v svoje delo. Mogoč bi bil še en način izobraževanja, prek trakov in kaset, na katerih je podobno opisano striženje ali kakšne druge vrste friziranja. Tak način je v tujini že ustaljena praksa, pri nas pa bi se morale kamniške frizerke dominiti in si skupaj nabaviti kasete, saj je za enega samega frizerja to preveliko breme.«

Brez ustreznega potrošnega materiala in opreme je še tako dober frizer nemočen?

»Res je. V naših trgovinah z barvami, laki, želeji in šamponi ni nobenih problemov, sama jih nekaj kupim celo v Drogeriji in Metalki, drugače je s krtačami, škarpami ali feni. Te pripomočke najraje kupim v konsignaciji, ali v tujini, saj so izdelki naših proizvajalcev obupno slabi. Pred letom sem kupila sušilec za lase naše tovarne, ki se mi je povprečno enkrat tedensko pokvaril, nato pa sem čakala na servis dobrih deset dni. Ta primer nazorno govori o kakovosti teh proizvodov in se zato od takrat zavestno odlo-

čam za nakup uvoženih izdelkov. So sicer dražji in so zanje potrebne devize, toda to je cena za dobro blago!«

Mar tudi zato cene uslug rastejo ali je posredi še kak drug razlog?

»Razlogov je več, mednje sodijo predvsem razne datjave, ki so v zadnjem času neverjetno poskočile. S tem mislim na zavarovanja, za katera obrtniki plačujejo prispevke glede na čisti dohodek preteklega leta. Vendar je prispevek za obrtnike z manj dohodka kljub vsemu prevelik in nas preveč prizadane. Slična je pri pokrivanju boleznin in morebitnih nezdor pri delu saj obrtniki praktično sam poravnava vse stroške, od pregleda pa do zdravljenja. Torej je zame največja nesreča, če zbolim, saj ne bo nihče delal namesto mene!«

Pomislite kdaj pa kdaj na delavko, ki bi jo redno zaposlili in se tako zavarovali za take primere?

»Želje so čno, realno gledano za kaj takega še nimam pogojev. Morda konec leta, ko se mislim preseliti v nove prostore, ki jih že dograjujem.«

Torej povečanje »kapacitet«?

»Tako nekako, saj je zdajšnji prostor že zdavnaj premajhen, meri komaj 18 kvadratnih metrov. V novem delu, ki se drži zdajšnjega, bo štirideset kvadratov velik prostor za delo, in predprostor za garderobo strank s sanitarijami. Na ta način bom zmanjšala gnečo in izboljšala pogoje za delo. Škoda je le, da novi del opremljam postopoma, ker za večjo investicijo nimam dovolj denarja ali kredita z ugodnimi pogoji odplačevanja.«

Za konec še ponudba in priporočilo našim bralcem in morebitnim bodočim strankam ob prihajajočem poletju?

»Za vroče poletje priporočam kratke in lahke pričeske, ki sledijo gibanjem v svetu.«

JANEZ BALANTIČ

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, brata in strica

FRANCA SLUGE

kmeta in sremskega borca NOB

se iskreno zahvaljujem vsem, ki so mu kakorkoli pomagali v zadnjih dneh življenja, mu ob smrti darovali cvetje in ga pospremili na zadnji poti. Posebna zahvala za vsestransko zdravniško pomoč dr. Francu Kocutarju iz ZD Kamnik in predstavnikom ZB NOB Duplica za poslovilne besede ter župniku za opravljen obred.

Vsi njegovi

Volčji potok, v aprilu 1987

ZAHVALA

Nenadoma in mnogo prezgodaj nas je zapustila draga žena, mamica, mama, tašča in sestra

GRETI PREZELJ

rojena Kvas

Iskreno se zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem, prijateljem in znanecem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in številno spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujem se tudi gospodu župniku, pevcem Solidarnosti in društvu upokojencev.

Žalujoci: vsi njeni

Podgorje, Križ, Domžale, aprila 1987

ZAHVALA

Po dolgotrajni bolezni nas je za vedno zapustila naša draga mama, babica, prababica, sestra in teta

VERONIKA-HERMINA KADUNC

rojena Drčar, iz Zg. Tunjica 26

Iskreno se zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, kolektivu KIK za pomoč, izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala tudi patronažni službi ZD Kamnik za obiske na domu, župniku za lepo opravljen pogrebni obred, borcem za venco in spremstvo, pevcem za zapete žalostinke in govorniku za poslovilne besede.

Žalujoci: vsi njeni

Zg. Tunjica, Gradišče, Kamnik, Ljubljana, Venezuela, aprila 1987

ZAHVALA

Ob smrti naše sestre in tete

FRANCKE KRAMAR

se iskreno zahvaljujem osebjemu Doma upokojencev Kamnik za vso skrb in nego, vsem, ki ste darovali cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti, predstavniku tovarne Stol za poslovilne besede, pevcem in gospodu župniku za lepo opravljen obred.

Žalujoci: vsi njeni

Boleče mislim, prisluskujem, kdaj spregovoril bo tvoj glas, resnica žal je kruta ta, da več ne vrneš se med nas.

V SPOMIN

5 let je minilo, odkar nam je smrt iztrgala moža in očeta

MIHA SPRUKA

s Hriba 11

Vsi, ki obiskujete njegov prerani grob, prižigate svečke in se ga spominjate, prisrčna vam hvala. Ohranite ga v lepem spominu.

Žena Fani, sin Franci in hčerka Mihaela z družino

● Iz nekega tovarniškega glasila:

Recimo bobu bob

OD KAR SE ZDRAVIMO
SEM SE ZAČELA VRAČATI
V ŽIVLJENJE.
VČASIH SE POČUTIM,
KOT DA VSTAJAM OD MR-
TVIH.

Besede žene ozdravljenega alkoholika so boleče in pretresljive. Odkrivajo najgloblje resnice brezna, iz katerega se počasi vzpenja s svojimi otroci in možem, zdravljene alkoholikom. Dajejo nam slutiti majhne in velike tragedije, ki so jim življenje spremenile v pekel, ki je bil zaradi alkohola hujši od vseh peklov sveta.

Zelo težko mi gredo besede izpod peresa; slutim posmeh, a če me občutek ne vara tudi odobravanje, up; posmeh od vseh, ki jim gre alkoholna kapljica v slast in prerašča iz kapljic v deci, dva deci, litre alkoholne omame; odobravanje, up tistih, ki poznajo slabosti pogubne omame: svoje, sodelavčeve, domače, tistega, ki ga imajo najraje...

Čeprav mi je težko, pišem dalje. Misli prelivam v besede, ki bi morale biti izrečene za »okroglo mizo«, nekega dne, v naši tovarni. Morale bi biti...

Morda nekoč tudi bodo izrečene. Odkrito in glasno! Lepo vas prosim, kako pa naj se zdaj zberemo skupaj, da bi modrovali o alkoholizmu v tovarni, ko pa leta in leta nismo storili skoraj nič, čeprav smo se in se še dnevno srečujemo s posledicami alkoholizma. O, ja, kdaj pa kdaj smo že zamahnili z disciplinskimi bičem in udarili po »črni ovci«, ki je preveč pila! Vendar pa to nismo storili le zato, da bi »ubogi pari« končno odprli oči pred pogubo, v kateri se je znašla, ampak predvsem zato, ker smo se ustrašili sami zase, saj bi se nam tla pod nogami močno zamajala, če bi se našemu pijancu kaj pripetilo na delovnem mestu. Zatorej je bil skrajni čas, da smo ukrepali in »sebe« obvarovali strahu in sramote. Pa tudi sicer nam je bilo ob pogledu na »črno ovco« zoprno in smo se ji začeli izmikati.

Nismo mi bolj »črni«, ko smo svojemu sodelavcu leta in leta zavidali njegovi zabavnosti in duhovitosti, ki sta prihajali iz »razvezanega jezika«, omamljenih

misli, korajže? Ponudili smo mu še kakšno kupico iz našega loga, da je bilo bolj zabavljanje še bolj duhovito. Hote ali ne hote smo simpatizirali njegovo popivanje, ki nam zdaj kar naenkrat ni več pogodu!

Kako in kdaj naj torej sede za »okroglo mizo« in učeno razpravljajo, če bi se ta učenost končala že tisti hip, ko bi se vrnil v svoje delovne srenje?

Zapisala sem: »Morda nekoč bodo izrečene, odkrito in glasno!« Menim, da šele tedaj, ko bomo osveščeni do te mere, da bomo upali svojem sodelavcu reči odkrito v obraz: »Tovariš, preveč piješ, alkohol te bo pahnil v brezno, iz katerega ne bo več poti!« To bo tovarništvo, junaštvo! Pa nam bo potem treba manjkrat zamahniti po »črni ovci«! Tedaj bomo lahko sedli za okroglo mizo in smeli vprašati: »Mojster Tine, zakaj pustiš svojega sodelavca popivati? Zakaj mu dovoljuješ nekajminutne izhode iz tovarne, ko vendar veš, kam ga vodijo? Zakaj ga ne opozoriš na nevarnost alkohola, ko začutiš izdajalske vonjave iz njegovih ust?«

Dokler pa »bobo« ne upamo reči »bob«, mojster Tine ne svojem sodelavcu Jožu, naj ne pije in ga bo morda z njim celo kozareček zvrnil, da ne bo zasmehovana izjema v delovni sredini in dokler se bomo vsi skupaj zabavljali nad duhovičenji omamljenih sodelavcev, vse dotlej se nimamo pravice zbirati in modrovati – ne za okroglo in ne za oglati mizo (vsa imena so izmišljena, op. p.).

Res se bom močno potrudila in vsaj za »zadostno« opravila svojo nalogo. Pisala bom o alkoholu, našem vsakdanjemu spremljevalcu, ki grozljivo sije iz prenekaterih obrazov naših sodelavcev, prijateljev, znancev. A ne bom pisala zato in tako, da bi s prstom pokazala po teh, ampak tudi po tistih, ki so jim »pustili«, da so tako daleč prišli.

Pripovedka o alkoholu

Ime alkohol je arabskega izvora. O njegovi iznajdbi nam govori naslednja arabska pripovedka.

Neki znani arabski alkimist je v tistem času želel odkriti kamen modrih. Po verovanju je kamen modrih imel čarobno moč, da je sleherno stvar, s katero je prišel v dotik, spremenil v zlato. Zaradi tega so alkimisti iskali tudi tako imenovani življenjski eliksir, napoj, ki bi tistemu, kdor ga uporabi, zagotovil večno mladost. Gnan od želje po raziskovanju se je alkimist umaknil daleč od svoje žene in otroka v laboratorij, zgrajen v najoddaljenjšem kotu velikega vrta.

Žena mu je enkrat na dan prinašala jedi in pijače. Použil je pa od tega le toliko, kolikor je najnujnejše potreboval za prehrano. Da bi se izognil nevšečnim vprašanjem svoje žene, zakaj mu hrana vedno ostaja, je ostanke jedi metal v smetnjak, postavljen v kotu tega prostora.

Čez nekaj časa je opazil, da so ostanki v ročki začeli vreti in širiti poseben dražljiv in poživljajoč vonj. Skušal je dognati, od kod ta duh. Po številnih poskusih je z destilacijo zavrelih odpadkov hrane dobil tekočino prijetnega okusa. Veroval je, da je v tej tekočini po naključju odkril živ-

ljenjski eliksir. Ta tekočina je imela presenetljiv učinek. Kakor da je telo od nje dobivalo nove moči, kakor da so se želje uresničevale kar same od sebe, želja po življenju je rasla; magična moč tekočine je zajela vso telo in kakor da ga je pomlajevala. V veselju, ki je učenjaku prešinjalo srce, je novo snov po arabsko imenoval al-kohl (alkohol), kar bi v prevodu pomenilo »dober«, »dragocen«.

Svoje odkritje je nemudoma razodel vsem ljudem, ker od sreče ni mogel strpeti, da bi videl, kakšne so posledice po daljšem uživanju alkoholne pijače. Pričakoval je, da bo človeštvo blagoslavljalo svojega dobrotnika, ki mu je pripomogel do tako dragocene pijače. Menil je, da se bo z delovanjem njegovega al-kohla začela na svetu zlata doba, da bo to začetek sreče. Od tega trenutka so pretekla leta.

Nekega večera je alkimist slo-nel na oknu in skušal s pogledom prodrati v mrko noč brez zvezd. Bil je sključen od žalosti in trpljenja. Kako se je prevaral! Čarobni učinek magične tekočine je bil varljiv in nevaren. Spoznal je, da je njegov al-kohl nevarna tekočina, ki uničuje na milijone ljudi in njihovo zdravje. Po začetni sreči je alkohol prinesel bedo, trpljenje in bolezen.

(Nadaljevanje prihodnjič)

RAZPIS ŠTIPENDIJ IZ ZDRUŽENIH SREDSTEV ZA ŠOLSKO LETO 1987/88

Samoupravni organ za štipendiranje v občini Kamnik

razpisuje

štipendije iz združenih sredstev in razlike h kadrovskim štipendijam za udeležence v usmerjenem izobraževanju.

Za štipendijo iz združenih sredstev in razlike h kadrovski štipendiji lahko zaprosijo kandidati, katerih mesečni dohodek na družinskega člana v letu 1986 ni presegel 60% povprečnega neto osebnega dohodka v SR Sloveniji, ugotovljenega za leto 1986 – 73.476 din.

Pri kandidatih iz kmečkih družin in tistih, ki izkazujejo dohodek tudi od kmetijstva in so dolžni plačevati prispevke in davke od katastrskega dohodka, se ta upošteva enako kot za ostale oblike socialnovarstvenih pomoči v občini.

Prednost pri podelitvi štipendij iz združenih sredstev bodo imeli kandidati:

- ki so vključeni v izobraževanje v naravoslovno tehničnih usmeritvah in drugih razvojno prioritarnih usmeritvah, ki so jih v občinah sprejeli samoupravni organi štipendiranja; seznami teh bodo izobešeni na oglasnih deskah strokovnih služb za štipendiranje v občini;

- ki se izobražujejo za kmetijske poklice;
- iz družin, ki so v slabšem socialno ekonomskem položaju in se brez družbene pomoči ne bi mogli šolati;
- z boljšim učenim uspehom;
- katerih nagnjenja in sposobnosti omogočajo uspešno delo v izbrani usmeritvi (mnenja o tem posredujejo službe poklicnega usmerjanja).

Kandidati za štipendije iz združenih sredstev zaprosijo za štipendijo v občini svojega stalnega bivališča, učenci in študenti iz drugih republik, ki prejemale kadrovsko štipendijo, imajo pravico zaprositi za razliko h kadrovski štipendiji v občini, kjer imajo kadrovsko štipendijo.

Kandidati za štipendije iz združenih sredstev se morajo predhodno prijaviti na razpisane kadrovske štipendije na območju stalnega bivališča oziroma dnevne migracije delavcev. Štipendije iz združenih sredstev bodo podeljene šele potem, ko bodo za določen poklic podeljene vse kadrovske štipendije, ki jih razpisuje organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti in drugi štipenditorji na navedenem območju.

Sveti vzgojnoizobraževalnih organizacij lahko predlagajo za štipendijo iz združenih sredstev učence in študente, ki s svojimi izrazito nadpovprečnimi učnimi rezultati in uspešnim vključevanjem v različne šolske in izvenšolske dejavnosti dokazujejo izjemne intelektualne sposobnosti in delovne rezultate. Ti kandidati imajo pravico do štipendije, če ožji družinski člani niso plačali davka od skupnega dohodka občanov.

Kandidati za štipendijo morajo prijaviti oziroma vlogi za štipendijo priložiti (navedeni morajo biti uradno potrjeni vsi dohodki druž. čl. za 1. 86)

- potrdilo o vpisu v šolo
- overjen prepis oziroma fotokopijo zadnjega šolskega spričevala oziroma potrdilo višješolske ali visokošolske organizacije združenega dela o opravljenih izpitih
- izjavo organizacij združenega dela in drugih štipenditorjev, da je kandidat pri njih zaprosil za kadrovsko štipendijo, vendar mu ta ni bila podeljena
- izjavo kandidata, da ne prejema kadrovske štipendije
- potrdilo davčne uprave, da ožji družinski člani za preteklo leto niso plačali davka od skupnega dohodka občanov – samo kandidati, ki jih predlagajo sveti vzgojnoizobraževalnih organizacij iz skupine posebno nadarjenih.

Otroci naših delavcev na začasnem delu v tujini – kandidati za štipendije – naj pošljejo vlogo za štipendijo v obliki prošnje in priložijo potrdilo o neto osebnih dohodkih staršev v preteklem letu ter mnenje krajevne skupnosti in občinskih skrbstvenih organov v domovini.

Za kandidate, ki še niso dopolnili 18 let, podpišejo izjavo tudi starši ali skrbniki. Prosilci za razliko h kadrovski štipendiji morajo predložiti kopijo pogodbe o kadrovski štipendiji.

Kandidati za štipendije in razlike h kadrovskim štipendijam iz združenih sredstev morajo vložiti vso zahtevano dokumentacijo najkasneje do 5. septembra 1987, kar velja tudi za prosilce, ki so to obliko štipendije že prejeli. Te vloge bodo rešene do 30. septembra 1987.

Po 5. septembru 1987 vlog ne bomo več sprejemali, razen v naslednjih primerih:

- da se je prosilec vrnil s služenja vojaškega roka in zato dokumentacije ni mogel predložiti do roka,
- da se je prosilec naknadno vpisal v šolo (v tem primeru odda dokumentacijo 15 dni po vpisu),
- da prosilec za razliko h kadrovski štipendiji do roka še ni dobil obvestila o podelitvi kadrovske štipendije,
- da prosilec (študent) nima vseh opravljenih izpitov za vpis v naslednji letnik (v tem primeru pa mora do roka oddati vso preostalo dokumentacijo),
- zaradi izjemnih okoliščin, kar mora prosilec pismeno utemeljiti.

Kandidati izpolnijo vlogo na obrazcu SPN-1, »Vloga za uveljavljanje socialnovarstvenih pravic«, ki ga dobijo v knjigarnah. Tako izpolnjene vloge z uradno potrjenimi podatki o osebnih dohodkih naj kandidati oddajo osebno strokovni službi samoupravnega organa za štipendiranje v Skupnosti za zaposlovanje Kamnik, Kajuhova pot 11.

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega moža, očeta, starega ata in brata

FRANCA JEGOVNIKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in sodelavcem iz Trivala za darovano cvetje in izrečeno sožalje. Zahvaljujemo se dr. Šuštarjevi za obiske med njegovo boleznijo, šmarskim pevcem in gospodu župniku za lepo opravljen obred.

Žalujoci: vsi njegovi

Šmarca, Mozirje, Šoštanj, aprila 1987

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta, brata in strica

ŠTEFANA VIDICA

Žumrovega ata iz Podgorja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znancem za pomoč, izražena sožalja, podarjeno cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala tudi g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoci: vsi njegovi

Podgorje, Mengeš, aprila 1987

ZAHVALA

V 102. letu življenja je umrla

ANTONIJA ALBREHT

učiteljica v pokoju

Od nje smo se poslovili 23. aprila 1987 na pokopališču v Mekinjah

Iskrena hvala vsem, ki ste jo obiskovali, ji prinašali cvetje in jo pospremili na zadnji poti. Najlepše se zahvaljujem osebjem Doma upokojencev Kamnik za večletno skrbno nego, govornikom za poslovljne besede, pevcem za ganljive žalostinke in duhovnikom za lepo opravljen cerkveni obred.

Hermanova

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi naše drage mame, babice in prababice

TEREZIJSKE HOČEVARE

rojene Poljanšek, iz Mekinj

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za tako številno spremstvo na njeni zadnji poti, izrečena sožalja in podarjeno cvetje. Zahvaljujemo se zdravnikom ZD Kamnik in UKC Inštitut Golnik za večletno zdravljenje. Hvala tudi pevcem Lire, govorniku in praporščaku ZZB NOV Kamnik in g. župniku za opravljen pogrebni obred.

Žalujoci: vsi njeni

ZAHVALA

Po dolgotrajni, težki bolezni nas je v 65. letu zapustil dragi, skrbni mož, oče, stari oče, brat in stric

SLAVKO POLJANŠEK

iz Srednje vasi 32

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem, prijateljem in sodelavcem iz Svitanja, ki ste nam nesebično pomagali v težkih trenutkih, nam izrekli sožalje, pokojniku podarili cvetje in ga pospremili na zadnji poti. Zahvala dr. Kocutarju in dr. Ahlinu za večletno zdravljenje. Posebna zahvala gospodu župniku za opravljen pogrebni obred, GD Srednja vas, ZB, DU, praporščakom za zadnji pozdrav in vsem govornikom za ganljive poslovljne besede.

Žalujoci: žena Štefka, sin Nande, hčerki Ani in Majda z družinama in drugo sorodstvo

Srednja vas, aprila 1987

RAZPIS KADROVSKIH ŠTIPENDIJ

Poklic oz. program	st. zaht.	št. stip.	Naslov štipenditorja
živilec-pred. sadja in zel.	IV.	4	Mercator-Eta
pomožni živ. delavec	II.	2	Mercator-Eta
predelovalec mesa	IV.	2	ABC Pomurka Meso Kamnik-Domžale
rudar za podz. prid. min. s.	IV.	9	Rudnik kaolina in kalcita
livar	IV.	2	Titan - TOZD Livarna
kemijski procesničar	IV.	1	Donit - TOZD Kemostik
			Donit - TOZD Trival
		1	
Sobdelava kovin	II.	2	Stol - TOZD Kov. in tapec. poh.
oblikovalec kovin	IV.	8	Elektroelement - TOZD Svit
		1	Kemijska industrija - TOZD Vzdrževanje
		3	Kemijska ind. - TOZD Nam. proizvod.
strugar	IV.	2	Titan - TOZD Vzdrž. in energ.
		4	Titan - TOZD Livarna
brusilec	IV.	3	Titan - TOZD Orodjarna
rezkalec	IV.	4	Titan - TOZD Vzdrž. in energ.
		4	Titan - TOZD Livarna
		3	Titan - TOZD Orodjarna
orodjar	IV.	6	Titan - TOZD Proizv. klj.
		4	Titan - TOZD Livarna
		3	Titan - TOZD Orodjarna
strojni ključavničar	IV.	2	Kemijska industrija - TOZD Vzdrževanje
		2	Stol - TOZD Vzdrževanje
		1	Utok - TOZD Usnjarna
		1	SGP Graditelj
		1	Donit - TOZD Trival
		1	SGP Graditelj
konstruk. ključavničar	IV.	1	
stavbni ključavničar	IV.	10	Alprem
		4	MP Zarja
varilec	IV.	2	Titan - TOZD VZDRŽ. in energ.
mont. vodovodnih naprav	IV.	1	Stanovanjsko - komunalno gospodarstvo
		2	MP Zarja
mont. ogrevalnih naprav	IV.	1	Kemijska industrija - TOZD Vzdrževanje
		1	Utok - TOZD Usnjarna
		2	MP Zarja
mont. klimatskih naprav	IV.	1	MP Zarja
avtomehanik	IV.	1	SGP Graditelj
elektroinstalater	IV.	1	SGP Graditelj
obratovni elektricar	IV.	1	Titan - TOZD Vzdrž. in energ.
zidar za zid. in omet.	II.	1	SGP Graditelj
tesar - opažer	II.	1	SGP Graditelj
zidar	IV.	1	Zidarstvo - Bremšak Ivan Komenda
		6	SGP Graditelj
		2	SGP Gradibinec KR - TOZD Kamnik
		1	Stol - TOZD Vzdrževanje
tesar	IV.	2	SGP Gradibinec KR - TOZD Kamnik
		6	SGP Graditelj
železokrivce	IV.	1	SGP Gradibinec KR - TOZD Kamnik
		1	SGP Graditelj
stroj. gradb. mehanizac.	IV.	1	SGP Graditelj
dimnikar	IV.	1	Kemijska industrija - TOZD Vzdrževanje
pom. tapetnik	III.	2	Stol - TOZD Kov. in tapec. poh.
lesar - tapetnik	IV.	2	Stol - TOZD Kov. in tapec. poh.
		1	Obrtno podjetje Usluga
lesar	IV.	4	Menina
		3	Stol - TOZD Plošk. poh.
		4	Stol - TOZD Sloga Moste
		1	Stol - TOZD Kov. in tapec. poh.
		5	Stol - TOZD Sedež. poh.
		1	Stol - TOD Prodaja
modelni mizar	IV.	1	Stol - TOZD Kovin. in tap. poh.
stavbni mizar	IV.	4	SGP Graditelj
obdelovalec lesa	II.	3	Stol - TOZD Sed. poh.
		2	Stol - TOZD Plošk. poh.
		2	Stol - TOZD Sloga Moste
lesar	III.	3	Stol - TOZD Plošk. poh.
		2	Stol - TOZD Sloga Moste
		4	Stol - TOZD Sed. poh.
mizar	IV.	1	Gradišček Franc - Mizarstvo, Stranje 2 Stahovica
		2	Kos Ciril - Mizarstvo, Klanec 35, Komenda
		1	Lužar Janko - Mizarstvo, Glavarjeva 10 Komenda
strojni tkalec	III.	2	Svilanit - TOZD Svila
strojni tkalec	IV	2	Svilanit - TOZD Frofir
		1	Svilanit - TOZD Frofir
konfektionar tekstilj	III.	2	Svilanit - TOZD Frofir
šivilija	IV.	2	Ideja
		1	Obrtno podjetje Usluga
tekstilni kemik	IV.	1	Svilanit - TOZD Frofir
usnjar	IV.	14	Utok - TOZD Usnjarna
izd. usnj. galanterije	IV	1	Utok - TOZD Usnj. konf.
šivalec usnjene konf.	III.	2	Utok - TOZD Usnj. konf.
konf. krznenih oblačil	IV.	2	Utok - TOZD Usnj. konf.
čevljar	IV.	1	Obrtno podjetje Usluga
prodajalec živil	IV.	5	ABC Kočna - TOZD Maloprodaja
prodajalec tekstila	IV.	3	ABC Kočna - TOZD za trg. z než. p.
kuhar	IV.	1	Stol - TOZD Druž. preh.
		1	Titan - DS SS
metalurški tehnik	V.	2	Titan - TOZD Livarna
kemijski tehnik	V.	3	Kemijska industrija - DS SS
		2	Kemijska industrija - TOZD Kamniktit
		1	Kemijska industrija - TOZD Nam. proiz.
		1	Kemijska industrija - TOZD Kamnik
		1	Donit - TOZD Kemostik
strojni tehnik	V.	2	Elektroelement - TOZD Svit
		3	Titan - TOZD Orodjarna
		3	Titan - TOZD Livarna
		2	Titan - TOZD Vzdrž. in energ.
		5	Titan - TOZD Proizv. klj. in okov.
		2	Titan - DS SS
		1	Stol - TOZD Vzdrževanje
		1	Kemijska industrija - TOZD Kamnik
		1	Kemijska industrija - TOZD Nam. proiz.
elektrotehnik-energ.	V.	1	Kemijska industrija - DS SS
elektrotehnik-elekt.	V.	1	Kemijska industrija - TOZD Kamnik
gradbeni tehnik	V.	1	MB Zarja
		1	SGP Gradibinec KR - TOZD Kamnik
		1	SGP Graditelj
lesarski tehnik	V.	1	Stol - DS SS
		1	Stol - TOZD Sloga Moste
		1	Stol - TOZD Kov. in tap. poh.
		2	Stol - TOZD Sed. poh.
		1	Stol - TOZD Prodaja

tekstilni tehnik
usnjarski tehnik
usnj. galanterij. tehnik
usnj. krz. konf. tehnik
ekonomski tehnik

administrativni tehnik
metalurški inženir
inženir kemijske tehn.
strojni inženir

gradbeni inženir
usnjarski inženir
tekstilni inženir
ekonomist

višji upravni del.
inž. organizacije - rač.
varnostni inženir
fizioterapevt

dipl. metal. inž.
dipl. inž. kemij. teh.

dipl. strojni inž.

dipl. inž. stroj. - energ.

dipl. elektro inž. (jaki tok)

dipl. elektro inž. (elektronik)
dipl. gradbeni inž.

dipl. usnjarski inž.
dipl. inž. lesarstva
dipl. inž. tekst. teh.

dipl. ekonomist

dipl. ekonomist za komer. dej.

prof. mat., fiz. ali teh. vzg.
prof. glasbe (trobila)
zobni zdravnik

V.	1	Ideja
V.	2	Utok - TOZD Usnjarna
V.	1	Utok - TOZD Usnj. konfekcija
V.	1	Utok - TOZD Usnj. konfekcija
V.	1	Titan - TOZD Livarna
	3	Titan DS SS
	3	Utok - DS SS
	1	ABC Pomurka Meso Kamnik - Domžale
V.	1	MP Zarja
VI.	1	Titan - TOZD Livarna
VI.	2	Kemijska industrija - DS SS
VI.	2	Titan - TOZD Proizv. klj. in okov.
	2	Titan - TOZD Vzdržev. in energ.
	2	Titan - TOZD Livarna
	2	Alprem
	2	Elektroelement - TOZD Svit
	2	Kemijska industrija DSS
IV.	1	SGP Graditelj
VI.	2	Utok TOZD Usnjarna
VI.	1	Utok - TOZD Usnj. konf.
VI.	4	Titan - DS SS
	1	Utok - DS SS
	1	Skupščina občine Kamnik
VI.	1	Skupščina občine Kamnik
VI.	1	Kemijska industrija - DS SS
VI.	2	Kemijska industrija - DS SS
VI.	1	Zavod za usposab. inv. mladine
VII.	1	Titan - TOZD Livarna
VII.	4	Kemijska industrija - DS SS
	1	Kemijska industrija - TOZD Nam. proizv.
	1	Kemijska industrija - TOZD Kamniktit
	2	Utok - TOZD Usnjarna
	2	Kemijska industrija - DS SS
	1	Kemijska industrija - TOZD Nam. proiz.
	1	Kemijska industrija - TOZD Vzdrževanje
	2	Alprem
	1	Stol - DS SS
	2	Titan - TOZD Proizv. klj. in okov.
	1	TOZD - Vzdrževanje in energ.
	2	Titan - DS SS
	2	Titan - TOZD Livarna
	2	Titan - TOZD Orodjarna
	1	MP Zarja
	1	Donit - TOZD Trival
VII.	1	Kemijska industrija - DS SS
	1	MP Zarja
	1	Titan - SS SS
	1	Zavod za usposabljanje inv. mladine
VII.	1	MP Zarja
VII.	1	SGP Gradibinec KR - TOZD Kamnik
	1	SGP Graditelj
VII.	2	Utok - TOZD Usnjarna
VII.	1	Stol - DS SS
VII.	1	Utok - TOZD Usnj. konf.
	1	Svilanit - TOZD Frofir
VII.	1	Kemijska industrija - DS SS
	1	Titan - DS SS
	1	Svilanit - DS SS
VII.	1	Kemijska industrija - DS SS
	2	Titan - DS SS
VII.	2	Občinska izobraževalna skupnost
VII.	1	Občinska izobraževalna skupnost
VII.	1	ZD Domžale TOZD Zdrav. var. Kamnik

Po družbenem dogovoru o štipendijski politiki v SR Sloveniji in ustreznih samoupravnih sporazumih lahko zaposijo za kadrovske štipendije udeleženci v usmerjenem izobraževanju, pri katerih dohodek na družinskega člana ne presega povprečnega mesečnega osebnega dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji, ugotovljenega za preteklo leto (122.460 din). Kadrovska štipendija bo izjemoma lahko podeljena tudi mimo navedene omejitve, če za vključevanje v posamezne vzgojnoizobraževalne programe ni dovolj ustreznih kandidatov, o čemer se morajo sporazumeti udeleženci samoupravnega sporazuma v občini.

Za kadrovske štipendije lahko predlagajo štipenditorjem sveti vzgojnoizobraževalnih organizacij tudi učence in študente, ki s svojimi izrazito nadpovprečnimi učnimi rezultati in uspešnim vključevanjem v različne šolske in izvenšolske dejavnosti dokazujejo svoje izjemne intelektualne sposobnosti in delovne rezultate. Ti kandidati imajo pravico do štipendije, če ožji družinski člani niso plačali davka od skupnega dohodka občanov za leto 1986.

Višine kadrovske štipendije je določena s točkami: za šolanje v kraju bivanja od 285 do 1320 točk, izven kraja bivanja pa od 800 do 1790 točk. Vozačem pripadajo točke v kraju bivanja ter dodatek za vožnjo, in sicer stroški prevoza v šolo, ki presegajo 2% povprečnega mesečnega neto osebnega dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji, ugotovljenega za preteklo leto (2.450 din).

Višino kadrovskih štipendij za podiplomski študij so določene v skladu z merili organizacije združenega dela - štipenditorja, vendar najmanj v višini minimalnega osebnega dohodka pripravnik z visoko izobrazbo.

Štipendija se lahko poveča do 200 točk za tiste poklice, v katerih kadrov izrazito primanjkuje in za katere se udeleženci samoupravnega sporazuma dogovorijo v organih za štipendiranje v občini. Podatke o teh poklicih v posameznih občinah lahko prosilci za kadrovske štipendije zvedo v strokovni službi skupnosti za zaposlovanje v občini, v kateri prosijo za kadrovske štipendije.

Vrednost točke določi skupščina Zveze skupnosti za zaposlovanje SR Slovenije.

Prijave za razpis kadrovskih štipendij morajo prosilci vložiti do 15. julija kadrovske službi štipenditorja. Pred tem rokom samoupravni organi štipenditorjev ne morejo odločati o podelitvi štipendij. Prosilci, ki se bodo naknadno vpisali, oddajo vloge najkasneje 30 dni po vpisu. Po določitvi samoupravnih sporazumov o štipendiranju morajo biti kadrovske štipendije podeljene do 15. septembra. Kandidati morajo prijavi oz. vlogi (obr. ZDS SPN-1 - Vloga za uveljavljanje socialno varstvenih pravic) priložiti:

- potrdilo o vpisu v šolo,
- overjen prepis oz. fotokopijo zadnjega šolskega spričevala oz. potrdilo višješolske ali visokošolske organizacije združenega dela o opravljenih izpitih,
- potrdilo o premoženjskem stanju družine in številu družinskih članov, ki živijo v skupnem gospodinjstvu (izdaja oz. potrjuje ga davčna uprava in matični urad pri skupščini občine),
- potrdilo o dohodkih staršev v preteklem koledarskem letu; navedeni morajo biti vsi dohodki iz delovnega razmerja, iz kmetijstva, iz obrti in dohodki in dela v podaljšnem delovnem času in drugih virov.

Če so starši upokojenci, priložijo odrezek od pokojnine za december 1986.

Priznanja za športne dosežke v preteklem letu

V petek, štiriindvajsetega aprila je bila v avli O.S. Kamniškega Bataljona slovesna podelitev priznanj, plaket in značk za športne dosežke in delo na športnem področju v minulem letu.

Poglejmo, kdo so dobitniki priznanj ZTKO, ki je letos prvič podelila priznanja uspešnim

športnikom vseh kategorij. V pionirski konkurenci so prejeli majolico s kamniškim grbom Lucija Prešeren, Damjan Zdovc (oba AK), Tomaž Okorn (SK) in Klemen Mali, Tomo Uršič ter Dominik Spruk (SK – tekaška sekcija).

Pri mladinkah in mladincih so bili uspešni Matej Škorjanc, Grega Hribar (oba OK), Sašo Podgornik (Strelška zveza), Matjaž Tabernik (Konjeniški klub), Jure Lah (TK) in Ivan Maradin (LK).

V članski kategoriji je bilo podeljenih pet priznanj, od tega sta dve ostali v planinskem društvu, in to zaradi dosežkov Janeza Benkoviča in Marjana Kregarja. Marjan Repič (Strelška zveza) in Miro Colnar (LK) pa sta skupaj z edino žensko dobitnico priznanja Vilmo Lap (ŠD Komenda) zaključila krog nagajencev.

Odbor za priznanja in odlikovanja pri SITKS že od leta 1979 podeljuje plakete za deset, dvajset in trideset let dela na športnem področju. Tako je tudi letos podelil osem bronastih in pet srebrnih plaket.

Bronasta priznanja so dobili Slavko Šuštar, Egon Štebe, Matjaž Pogačar, Ivan Maradin,

Zdravko Suhadolc, Franc Semeja, Bojan Kukanja in strelška družina Anton Baloh – Vule iz Tuhinja.

Za dvajset let uspešnega delovanja v telesni kulturi so srebrne plakete več kot zasluženo prejeli Milan Kerec, Franc Zadrgal, Zdravko Bergant, Drago Desnica in Rokometni klub Kamnik.

Na sklepni prireditvi so bila podeljena tudi najvišja priznanja na področju telesne kulture v republiki. To so značke Stanka Bloudka, ki zaslužijo posebno mesto v vitrini vsakega športnika ali športnega delavca.

Bronasto značko so letos prejeli Rudolf Vidic, Zvonko Cvek in Vido Kregar. Prva dva za deset let nadvse uspešnega dela v telesni kulturi, Kregar pa za enako dobo uspehov v Jamarskem klubu.

Dobitnik srebrne značke Stanka Bloudka je Janez Sedušak, ki je vrsto let zagnan animator telesne kulture v naši občini, in je priznanje zares zaslužil.

Kljub vabilu se je podelitve udeležilo malo športnikov, nekateri so bili zadržani zaradi opravičljivih razlogov, ostali pa so zamudili prijetno podelitev priznanj, ki jih bodo počakala v pisarni ZTKO.

JANEZ BALANTIČ

Za pomoč pri čiščenju dvosobnega stanovanja, dvakrat mesečno, iščem žensko. Bizjak Breda, Kranjska 3/a, Kamnik, tel. 832-166 (zvečer).

V okviru mladinskega odseka PD Kamnik poteka planinska šola za učence od četrtega razreda dalje. Sestanki so vsak torek od 18. do 19. ure. Organizirana so predavanja, obogatena z diapozitivi, ki jim vodijo starejši, izkušeni alpinisti. Teme predavanj so zelo zanimive in bodo prav gotovo vsakega mladega planinca dovolj poučile o vremenu, nevarnostih, orientaciji, prehrani ter prvi pomoči v gorah.

Košarkarski maraton

Maratonski spopad, štiriindvajset ur neprestanega igranja košarke med ekipama Duplice in Bakovnika, je postal že tradicionalen in si je pridobil že precej navdušenec tega športa. Letos se bodo pomerili 15. in 16. maja na dupliškem košarkarskem igrišču. Pričeli bodo 15. maja ob 18. uri; dve petindvajsetčlanski ekipi bosta pod pokroviteljstvom Janeza Casermana, lastnika okrepčevalnice Račke, igrali polnih štiriindvajset ur. Nedvomno bo zanimivo tako za igralce kot za gledalce. O rezultatu pa v naslednji številki.

DAMJAN GLADEK

Izšel je srednješolski literarni zbornik

Šolskemu glasilu, ki je izšlo ob zaključku prvega polletja, se je v začetku meseca aprila pridružil še izbor literarnih besedil naših učencev. Literarni zbornik, kakor smo ga imenovali, je uredil literarni krožek z mentorico Mojco Poznanovič, glavni urednik pa je Uroš Primožič. Literarni prispevki so vsebinsko in oblikovno različni, največ je seveda osebnopovedne in doživljajske tematike, na manjka pa tudi kritičnih razmišljanj o mladi generaciji in njeni prihodnosti.

K besedilom je likovno opremo prispevala Helena Lap, fotografije pa foto krožek naše šole.

Upamo, da je med besedili vsaj nekaj prispevkov, ki bodo pritegnili bralce našega zbornika.

Polona Burja, SENŠRM

MOŠKI PEVSKI ZBOR DKD SOLIDARNOST KAMNIK VABI NA LETNI KONCERT, KI BO V PETEK, 22. MAJA 1987 OD 20. URI V VELIKI DVORANI KINA DOM KAMNIK.

PRVO SLOVENSKO PEVSKO DRUŠTVO LIRA KAMNIK VABI OB 105-LETNICI DELOVANJA NA LETNI KONCERT, KI BO V PETEK, 15. MAJA 1987 OB 20. URI V VELIKI DVORANI KINA DOM KAMNIK.

»Plastenka« – Predelava plastičnih mas, 61235 Radomlje, C. Radomeljske čete 55

Komisija za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge

obdelovalca kovin-strugarja-rezkalca

(eno delovno mesto) Kandidat mora imeti ustrezno izobrazbo in najmanj 3 leta delovnih izkušenj.

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas. Poskusno delo je 3 mesece.

Prodaj dobro ohranjen ca. rolex štedilnik na trda goriva. Balantič, Godič 5.

Rabljen pralni stroj Zoppas servisno popravljen prodam. Filipič Teja, Kranjska 4 c.

Štirininitni šivalni stroj prodam. Tel. 841-488.

Dolgo belo obleko, primerno za poroko ali birmo prodam. Tel. 847-163.

Popravilo šivalnih strojev. Tel. 832-315 (ves dan) ali popoldan od 15. do 17. ure na naslov: Rudi Galin, Župančičeva 2, Kamnik.

Montaža TV anten. Zibelnik Matija, Zavrti 5, Mengeš, tel. 737-194.

Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Janez Balantič, Katarina Cerar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Dušica Jesenik-Bremšak, Ivo Pirc, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Franci Mihevc. Strokovna sodelavka Vera Mejač. – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 9, telefon 831-311 – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.

Tradicionalni prvomajski turnir

Prizadevni balinarji BSK Virtus Duplica vsako leto ob delavskem prazniku pripravijo prvomajski turnir. Tudi letos se je na novem balinišču ob kulturnem domu zbralo osem ekip iz kamniške in domžalske občine.

Štiričlanske ekipe so se razvstlele takole:

1. Budničar, Količevo, 2. Domžale, 3. Virtus I Duplica, 4. KS Duplica, 5. Titan, 6. Partizan Dob, 7. Virtus II, 8. Društvo upokojencev Kamnik.

F. S.

VABILO

Koordinacijski odbor za varstvo okolja pri OK SZDL Kamnik želi opozoriti na zanimivo in aktualno predavanje, ki ga bo v petek, 15. maja ob 17. uri v prostorih srednješolskega centra Rudolfa Maistra v Kamniku organiziralo Turistično društvo Kamnik. Z več kot sto diapozitivov bo na temo Mi in naše okolje predaval dr. Avguštin Lah. Vabljeni v čim večjem številu.

Komisija za delovna razmerja

TOZD PTT Domžale

objavlja prosta dela in naloge:

1. dostavljanje ptt pošiljk na področju Kamnika in Mengša

2. opravljanje ptt storitev na ptt enoti Kamnik

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje: pod 1. – skrajšan program UI ali končana osnovna šola pod 2. – tri- ali štiriletna šola usmerjenega izobraževanja Trimesečno poskusno delo.

Kandidati naj pisne vloge pošljejo v 8 dneh od objave na naslov: TOZD PTT Domžale, Ljubljanska 74, 61230 Domžale.

ABC POMURKA

trgovsko podjetje
kočna n.s.o.
kamnik

ABC Pomurka, TP »Kočna« Kamnik, Kamnik, Ekslerjeva 8, TOZD Maloprodaja

na podlagi sklepa komisije za medsebojna delovna razmerja

objavlja dela in naloge

gostinskih delavcev

Za opravljanje teh del in nalog se zahteva: – dveletna gostinska šola ali priučitev v gostinstvu – 2 leti delovnih izkušenj pri opravljanju točajskih del

Delovna skupnost skupnih služb

na podlagi sklepa komisije za medsebojna delovna razmerja

objavlja dela in naloge

snažilke

Za opravljanje teh del in nalog se zahteva: – osnovna šola – 30 dni delovnih izkušenj

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 8 dneh od dneva objave na naslov: ABC POMURKA, TP »KOČNA«, Ekslerjeva 8 v Kamniku.

Ljubljanska banka

Ljubljanska banka – Gospodarska banka Ljubljana, n. sub. o., Poslovna enota Kamnik, Tomšičeva 1

Svet Poslovne enote Kamnik

objavlja prosta dela in naloge

administrativna pomožna dela

Pogoji: IV. stopnja strokovne izobrazbe ekonomske ali administrativne smeri in 6 mesecev delovnih izkušenj

Delovno razmerje bomo sklenili za določen čas – nadomeščanje delavke med porodniškim dopustom.

Kandidati naj prijave z dokazili o izobrazbi pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov Ljubljanska banka – Gospodarska banka Ljubljana, PE Kamnik, Tomšičeva 1, Kamnik.

Tovarna
tekstilij
za notranjo
opremo IDEJA
Ljubljanska c. 6,
Kamnik

zaradi preselitve skladiščnih prostorov organizira

razprodaja
NEKURANTNEGA BLAGA IN OSTANKOV

PO CENI 2.000 DO 6.000 DIN ZA KILOGRAM

V PROSTORIH TOVARNE NA LJUBLJANSKI 6 V KAMNIKU

V PETEK, 15. 5. 1987, od 9. do 18. ure
V SOBOTO, 16. 5. 1987, od 9. do 13. ure

V SVETOVALNO PRODAJNEM STUDIJU NA KIDRIČEVI 35
od 16. 5. 1987 dalje
VSAK DAN OD 7. do 19. ure
OB SOBOTAH OD 7. do 13. ure

ABC POMURKA

trgovsko podjetje
kočna n.s.o.
kamnik

TP »Kočna« Kamnik

Kamnik, Ekslerjeva 8, TOZD Maloprodaja

na podlagi sklepa delavskega sveta TOZD

objavlja dela in naloge

poslovodje poslovne enote Šmartno

Za opravljanje teh del in nalog se zahteva: – poslovodska šola oz. visoka kvalifikacija v trgovski stroki – 3 leta delovnih izkušenj pri opravljanju zahtevnejših del v trgovini

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 8 dneh od dneva objave na naslov: ABC POMURKA, TP »KOČNA«, Ekslerjeva 8 v Kamniku.